

Izbrana bibliografija in kronološki presek

Kraljevina Jugoslavija: likovna umetnost 1929 – april 1941

Uvodno pojasnilo

Kronološki popis zajema dogajanje na področju likovne umetnosti in umetnostne zgodovine v obdobju Kraljevine Jugoslavije, od uvedbe diktature do začetka druge svetovne vojne. Arhitektura in film nista vključena. Gre za obsežen sklop podatkov, ki sva jih zbrali iz nima dosegljive literature in z dodatnim iskanjem po spletni. Ohranili sva večino originalnih imen, naslovov publikacij in razstav, z željo, da imajo raziskovalci na voljo tiste ključne besede, z katerimi meniva, da bodo najučinkovitejše za iskanje v arhivih in po drugih viroh. Zaradi količine podatkov sva se odločili za omejitve vsebin. Kot dokumentalistki sva obravnavali gradivo, ki name je blizu in ima »odtis« v obliki časovno opredeljenega zapisa. Na osnovi teh zapisov sva raziskovali strokovno (umetnostnozgodovinsko) publicistiko obdobja, razstavno dejavnost in dejavnost na področju (formiranja) skupin, institucij in izstopajočih posameznikov. Pri izboru podatkov za objavo name je bilo vodilno pojavnost imen, skupin, publikacij, dogodkov. Pri nekaterih zelo izstopajočih imenih, naslovih, skupinah ali dogodkih sva zaradi racionalizacije podatke strnili v gesla. Spet druge sva predstavili, da bi prek njih vnesli neko posebno vsebino, značilnost časa ali preprosto prisotnost.

Kronologija je razdeljena po letih, v vsakem letu so podatki razvrščeni kronološko in razdeljeni v tri sklope:

Iz bibliografije: izbrane bibliografske enote – v glavnem gre za knjige in zbornike – so urejene po abecedi pisev in naslovov. Časopise, ki je v določenem letu začelo ali prenehalo izhajati, je razvrščeno po abecedi krajev izhajanja.

Izbrane razstave: izbor smo zajeli gostuječe pregledne razstave iz tujine in izbrane domače razstave. Posebej smo bili pozorni na začetke cikličnih razstav in na prelomne razstave umetniških skupin. Urejene so kronološko glede na datum otvoritve.

Osebe, institucije in umetnost v javnem prostoru: sklop vključuje predvsem dogodek in opozorila na osebe, ki so povezani s formiranjem in z obeleževanjem umetniških skupin in institucij, odkritja spomenikov, izdaje grafičnih map in izpostavlja posamezne polemike in apele. Urejen je po abecednem vrstnem redu krajev in oseb.

Zavedava se, da kronologijo zaznamuje najin oseben »slovenski pogled in jo je potrebno dopolniti in uravnotežiti. Zato smo poskrbeli, da bo tekst dosegljiv na spletni v slovenskem in angleškem jeziku, odprt za dopolnjevanje in popravljanje.

Vabimo vas, da svoje popravke ali dopolnitve pošljete na: dokumentacija@mg-lj.si

Selected Bibliography and Chronological Overview

The Kingdom of Yugoslavia: Fine Arts 1929 – April 1941

To the English Reader

Due to its complex linguistic and thematic character, this chronological overview is not translated into English. All possible inquiries should therefore be addressed to the Moderna galerija Archives: dokumentacija@mg-lj.si

Bibliography and selected online sources are given at the end. The overview consists of events and developments

in the fine arts and art history during the Kingdom of Yugoslavia, encompassing the period between 6 January 1929 (Dictatorship) and the beginning of World War II on Yugoslav soil in April 1941. The overview excludes architecture and film. Each year is divided into three chronologically arranged parts:

Selected bibliography is mostly focused on books and collections in alphabetical order according to authors and titles. The then newly established or already defunct newspapers and magazines follow the alphabetical order of the places of their publication.

Selected exhibitions consist of traveling survey exhibitions, either foreign or Yugoslav. Special attention was given to the beginnings of exhibition series and to breakthrough exhibitions of certain artist groups. The chronology here follows the opening dates.

Notable people, institutions, and art in public space mostly includes events that were connected to the formation and anniversaries of artist groups and institutions, inaugurations of monuments, publications of print portfolios, and certain polemics and appeals. This segment is arranged alphabetically according to places and people.

1929

IZ BIBLIOGRAFIJE

Ljubo Babitch [Ljubo Babić]: *Les peintres croates de l'impressionisme jusqu'à nos jours*, Zagreb, Zaklada tiskare Narodnih novina, 1929 (24 str., [9] listov s tablami). Objavljeni tekst v hrvaščini *Hrvatski slikari od impresionizma do danas*, naslovna stran v francoščini. Ponatis iz revije *Hrvatsko kolo. Naučno-književni i umjetnički zbornik* 1929, knj. 10.

Jakopičev jubilejni zbornik / uredil Fran Albreht, Ljubljana, Tiskovna zadruga, 1929 (94 str.). Zbornik je bil izdan ob 60. obletnici rojstva Riharda Jakopiča (1869–1943); iz vsebine: Rihard Jakopič: »Napoved spominov«; Izidor Cankar: »Jakopičeve skrivnosti«, seznam del v bibliografiji; France Mesenel: »Rihard Jakopič v slovenskem slikarstvu«; Ferdo Kozak: »Iz pogovorov z mojstrom Jakopičem«; Juš Kozak: »Jakopič in slovenska moderna«. Leta 1930 se je zaradi spominov Jakopič zapletel v polemiku s publicistom Ivom Severjem, ki je v reviji *Samorodnost brez avtorizacije* objavil serijo pogovorov z umetnikom. Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani je v svojem programu leta 1932 napovedala izid Jakopičevih spominov, a jih ni napisal. Ob slikarjevi 70-letnici leta 1939 sicer ni izšla posebna publikacija, a je bil jubilej odmeven v časopisu. Jeseni leta 1937 je Ante Kornič posnel serijo fotografij s portreti Jakopiča, od novembra 1937 se je umetnik zaradi bolehanja nekoliko odmaknil iz javnega življivja. Leta 1941 je po daljših pripravah Anton Podbevsek pri svoji založbi Sejalec izdal bibliofilsko izdajo Jakopič: z 32 večbarvnimi in 77 enobarvnimi reprodukcijami izbranih mojstrovih del. Načrtovana je bila tudi vključitev pogovorov z Jakopičem, a tudi tokrat spomini niso vključeni v publikacijo.

Jubilarni zbornik života i rada Srba, Hrvata in Slovenaca 1918–1928, Beograd, Matica živih i mrtvih SHS, 1928–1929, knjiga 3. Iz vsebine: Milan Kašanin: »Naša umetnost«, str. 452–456 (Knj. 2); 3. knjiga je album fotografij s komentariji, prevedenimi v francoščino *Les recueils jubilaires de la vie et du travail des Serbes, Croates et Slovènes*.

Ivo Šrepel (1899–1945): likovni kritik je od leta 1929 (do 1940) redno pisal o likovnem dogajanju na Hrvatskem za *Jutarnji list* in druge časopise ter delal na Radiu Zagreb.

Miha Maleš: *Rdeče lučke ali Risbe o ljubezni*, Ljubljana, samozaložba, 1929 (110 str.; nova izdaja v dvobarvnem tisku, 1939).

Andre Vite Mihičić [Andro Mihičić]: *Dujam Penić. Sculpteur*, Paris, Éditions E. de Boccard, [1929] (55 str., XX f. pril.).

Roman Petrović: *Mapa litografija Bosna in Hercegovina*, Sarajevo, 1929 (48 listov; predgovor Niko Miličević). Roman Petrović (1896–1947) je mapo litografij širiš

javnosti predstavil na posebni razstavi v Salonu Skočajic v Sarajevu leta 1931. V mapi so predstavljene geografske, zgodovinske, urbane, ruralne in etnografske specifičnosti Bosne in Hercegovine.

Gjuro Szabo [Đuro Sabo]: *Umjetnost u našim ladanjskim crkvama*, Zagreb, [s. n.], 1929 (IV, 76 str.; 2. izdaja 1930). Đuro Sabo (1875–1943) je bil zgodovinar, restavrator in muzeolog, med letoma 1928–1943 ravnatelj Muzeja grada Zagreba.

Jubilarni almanah Kluba hrvatskih književnika i umjetnika u Osijeku, [Osijek], Tiskar Ferde Kittera, 1929 (218 str.). Iz vsebine: Radoslav Bačić: »Likovna umetnost u Osijeku«, str.126–132.

Zbornik u čast Bogdana Popovića, Beograd, IK Geca Kon, 1929 (426 str.).

Beograd: marca je začel izhajati časopis *Radio Beograd. Nedeljni ilustrovani časopis* (1929–1940).

Berlin: januarja 1929 je izšla posebna, deseta številka revije *Der Sturm (Junge slavenische Kunst)*, pri kateri je sodeloval Ferdo Delak. Uvodni članek o revolucioniranju umetnosti v Sloveniji je sprožil polemik v slovenskem časopisu. Isteča leta je v prvem letniku beograjske revije *Nova literatura* izšel Delakov članek »Slovenačka umetnička avantgarda«, v isti številki, 7–8, so objavili še članek Bratka Krefta »Fragmenti iz Slovenije«.

Ljubljana: Umetniška matica je v Zbirki del slovenske likovne umetnosti izdala monografije: I. zvezek *Tine Kos* (1929; predgovor Tone Seliškar); II. zvezek *Drago Vidmar, Nande Vidmar* (1930; predgovor Tone Seliškar); III. zvezek *Božidar Jakac* (1932; predgovor Karel Dobida). Umetniška matica je bila ustanovljena leta 1928 v Ljubljani kot »državno za propagando sodobne likovne umetnosti in za moderno galerijo«. Pripravljala je razstavo slovenske socialne grafike, ki naj bi obiskala vsa večja slovenska mesta in delavške revirje in imela stalno razstavo v palači Delavske zbornice, ki so jo odprli na začetku leta 1929.

Jakopičev jubilejni zbornik / uredil Fran Albreht, Ljubljana, Tiskovna zadruga, 1929 (94 str.). Zbornik je bil izdan ob 60. obletnici rojstva Riharda Jakopiča (1869–1943); iz vsebine: Rihard Jakopič: »Napoved spominov«; Izidor Cankar: »Jakopičeve skrivnosti«, seznam del v bibliografiji; France Mesenel: »Rihard Jakopič v slovenskem slikarstvu«; Ferdo Kozak: »Iz pogovorov z mojstrom Jakopičem«; Juš Kozak: »Jakopič in slovenska moderna«. Leta 1930 se je zaradi spominov Jakopič zapletel v polemiku s publicistom Ivom Severjem, ki je v reviji *Samorodnost brez avtorizacije* objavil serijo pogovorov z umetnikom. Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani je v svojem programu leta 1932 napovedala izid Jakopičevih spominov, a jih ni napisal. Ob slikarjevi 70-letnici leta 1939 sicer ni izšla posebna publikacija, a je bil jubilej odmeven v časopisu. Jeseni leta 1937 je Ante Kornič posnel serijo fotografij s portreti Jakopiča, od novembra 1937 se je umetnik zaradi bolehanja nekoliko odmaknil iz javnega življivja. Leta 1941 je po daljših pripravah Anton Podbevsek pri svoji založbi Sejalec izdal bibliofilsko izdajo Jakopič: z 32 večbarvnimi in 77 enobarvnimi reprodukcijami izbranih mojstrovih del. Načrtovana je bila tudi vključitev pogovorov z Jakopičem, a tudi tokrat spomini niso vključeni v publikacijo.

Ljubljana: Umetnostno-zgodovinsko društvo je leta 1929 kot prilog 9. letniku *Zbornika za umetnostno zgodovino* (urednik Izidor Cankar) začelo izdati zbirko topografskih opisov »Umetnostni spomeniki Slovenije«. Zvezki so izhajali do leta 1934. Leta 1931 so izdali tudi temeljno delo *Srednjeevški rokopisi v Sloveniji*. S sodelovanjem Fr. Steleta opisal M. Kos.

Ljubljana: začela je izhajati revija *Ilustracija* (1929–1931). Uredniki: Narte Velikonja, Rajko Ložar in Janko Traven, likovni urednik Miha Maleš. K vizualizaciji revije sta mdr. prispevala fotografa Marjan Pfeifer (1910–1992) in Janko Hafner (1907–1972).

München: revija *Die Kunst* (1929–30, I. 25, št. 2) je objavila daljšo predstavitev Rajka Ložarja »Die slowenische Malerei der Gegenwart« (natis tudi v *Die Kunst für Alle*, 1929–30, str. 81–89).

Zagreb: Udrženje grafičnih umetnikov je začelo izdati zbirko Monografije jugoslovenskih umetnikov: I. zvezek *Uroš Predić* (predgovor Miljenko D. Gjurić); II. zvezek *Vlaho Bukovac* (tekst po Isu Kršnjavom); III. zvezek *Bella Ćikoš Sesija* (tekst po VI. Lunačeku). Vsi zvezki so izšli leta 1929.

Ivo Šrepel (1899–1945): likovni kritik je od leta 1929 (do 1940) redno pisal o likovnem dogajanju na Hrvatskem za *Jutarnji list* in druge časopise ter delal na Radiu Zagreb.

Ljubo Karaman: *O Grguru Ninskem i Meštrovićevu spomeniku u Splitu*, Split, Hrvatska štamparija gradske štedionice, 1929 (32 str.).

IZBRANE RAZSTAVE

Proletarna izložba slikarskih, vajarskih i arhitektonskih radova, Beograd, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, maj 1929. Pomladanske razstave jugoslovenskih umetnikov v Beogradu je Udrženje prijatelj umetnosti Cvijeta Zuzorić (1922–1941) prirejalo vsako leto do 1940, pod pokroviteljstvom kneza Pavla. Arhitekturna dela so bila vključena samo na prvi razstavi; kasneje je razstava naslavljena *Polečna izložba slikarskih i vajarskih radova jugoslovenskih umetnikov*. Razstavni paviljon na Kalemeđanu je bil odprt leta 1928.

Roman Petrović: *Mapa litografija Bosna in Hercegovina*, Sarajevo, 1929 (48 listov; predgovor Niko Miličević). Roman Petrović (1896–1947) je mapo litografij širiš

1929 Barcelona Universal Exposition / Svetovna razstava, Barcelona, maj–oktober. Organizacija jugoslovenske likovne predstavitev je bila zaupana Udruženju jugoslovenskih oblikovalčev umetnikov. Zaradi sporov pri pripravah na razstavo je nacionalne zbirje za izbor del imenovala vlada. Jugoslovenski razstavni paviljon je bil delo arhitekta Dragiša Brašovanja in je zanj prejel drugo nagrado. Dragiša Brašovan (1887–1965) je projektiral tudi jugoslovenska paviljona za svetovni razstavi v Milanu (1931) in v Solunu (1932).

OSEBE, INSTITUCIJE IN UMETNOST V JAVNEM PROSTORU

Kraljevina Jugoslavija (1929–1941 / formalno ukinjena 1945) in umetnost: kralj Aleksandar Karađorđević in knez Pavle Karađorđević sta se zavedala reprezentativne in propagandne vloge umetnosti. Jugoslovenski dvor je bil poleg Ministrstva za prosveto pomembnejši pokrovitelj in kupec domače in tujne umetnosti, ustvarjalci so tudi Državno umetniško zbirko, ki ni bila javna. knez Pavle je sodeloval in prijateljeval z nekatimeri svetovnimi avtoritetami na področju likovne umetnosti: Bernard Berenson (1865–1959), Kenneth Clark (1903–1983) in Joseph Duveen (1869–1939). Julija 1929 je ustanovil **Muzej savremene umetnosti v Beogradu** z namenom, da soči moderno evropsko likovno umetnost z ustvarjanjem v Jugoslaviji do konca 19. stoletja naprej. Velik privatni zbiratelj je bil še Pavle Beljančić (1892–1965), ki je pripadal sloju politične državne elite.

Beograd: novoustanovljeni **Beogradski fotoklub** (ustanovljen 4. decembra 1928), je leta 1929 priredil prvo razstavo, na kateri so razstavljali člani fotokluba in gostje v Somboru. Široko koncipiran program kluba v nobeni od enajstih točk programu ni omenjal delovanja profesionalnih fotografov in fotoreporterjev. Dejavnost tega kluba je zamrla po drugi razstavi leta 1931. Amatersko delo fotografov na tedanji področju Srbije se je v obdobju med obema vojnoma razvijalo v okviru fotosekcijs znotraj planinskih društv. 2. decembra 1939 so se člani Fotosekcije Srpskog planinarskog društva organizirali v **Klub fotoamatera Beograd**, a je bilo njihovo delo zaročeno vojne kmalu prekinjeno. Med ustanovitelji se mdr. navajata Branibor Debeljković (1916–2003) in Zvonimir Janović.

Arpad G. Balaž (Balázs G. Árpád 1887–1981): eden izmed začetnikov socialno angažirane grafike v Srbiji je izdal drugo grafično mape *Dani nedelje* (1929) s temami iz delavskega življenja in kasneje grafični mapi iz beograjskega predmestja *Jatagan malta* (1932, 1934).

Božidar Borko (1896–1980): novinar, publicist, prevajalec je postal urednik kulturne rubrike liberalnega dnevnika *Jutro* (Ljubljana, 1929–1945). Poročal je o kulturnem dogajaju v Sloveniji, širšem jugoslovenskem prostoru, na Češkem in v Nemčiji.

1930

OSEBE, INSTITUCIJE IN UMETNOST V JAVNEM PROSTORU

Beograd: decembra so v Paviljonu Cvijeta Zuzorić (december 1929–januar 1930) odprli prvo samostojno razstavo **Umetničke grupe Oblik (1926–1939)**. Skupina je združevala slikarje, kiparje in arhitekte iz Srbije, Bosne, Črne gore, Hrvatske in Makedonije, predstavnike modernistične linije v umetnosti, ki so želeli ujeti korak z evropskimi sočasnimi likovnimi tokovi, zgledajoč se pri francoskem oziroma pariškem slikevstvu. Zagovarjali so svobodno umetniško ustvarjanje, osebni avtorski izraz in avtonomijo likovne estetike. Ustanovitelji skupine Oblik so: slikarji Branko Popović (predsednik in aktiven likovni kritik), Petar Dobrovič, Jovan Bijelić, Sava Šumanović (ni sodeloval na razstavah skupine Oblik), Veljko Stanojević, Milo Milunović in Marino Tartaglia ter kiparji Toma Rosandić, Šreten Stojanović in Petar Palavičini / Pallavicini. Tačkoj po ustanovitvi so se skupini pridružili Ivan Radović, Ignat Job, Mihailo S. Petrov, Nikola Bešević, Zora Petrović, Milan Konjović, Mate Radmilović, Košta Hakač in Stojan Aralica. Prvi arhitekt v skupini je bil Nikola Dobrovič, pozrastutivi Grupa arhitekata modernog pravca leta 1934, se priključio še Dragiša Brašovan, Milan Zloković, Branislav Kojić in Jan Dubović. V raznih obdobjih so bili člani skupine oziroma gostje na njihovih razstavah mdr. tudi Arpad Balaž, Vilko Gecan, Đorđe Andrejević-Kun, Petar-Pjer Krizančić, Ivan Lučev, Nika Martinoski, Stanka Radonić-Lučev, Ivan Radović, Risto Stojčić, Svetislav Strala, Milenko Šerban, Vladimir Žedrinski. V Paviljonu Cvijeta Zuzorić v Beogradu so razstavljali še v letih 1931, 1932, 1933, 1938. Samostojno so razstavljali tudi po Jugoslaviji in v tujini: Split 1930, Skopje 1930 in 1937, Sarajevo in Banjaluka 1931, Zagreb in Ljubljana 1933, Plovdiv in Praga 1934, Solun 1937. Število razstavljalcev na posameznih razstavah je nihalo, kar kaže na odprtjo strukturno skupine.

Beograd: 11. novembra 1930 je bilo odkritje

Spomenika zahvalnosti Francuskoj, delo Ivana Meštirovića. Postavitev spomenika na Kalemeđdanu sta finančirala Društvo prijatelja Francuske in Društvo nekadašnjih daka francuskih škola. Najmonumentalnejše obeležje posvečeno žrtvam prve svetovne vojne je le eno izmed številnih, ki so jih postavljali po ozemlju Kraljevine Jugoslavije.

Pariz: leta 1930 je zaključila izobraževanje v **umetniški šoli Andréja Lhotea / Académie André Lhote** (18, rue d'Odessa, blizu postaje Montparnasse, ustanovljena leta 1922) druga skupina jugoslovenskih slikarjev, ki so v njegovo šolo prihajali v glavnem v treh obdobjih, na začetku in koncu dvajsetih in konec tridesetih let dvajsetega stoletja. Prvi so se pri njem izpopolnjevali: Sava Šumanović, Kamilo Ružička, Sergije / Serge Glumac in Milan Konjović. V omenjeni drugi skupini so bili: Oton Postružnik, Milenko Šerban, Zora Petrović, Stojan Aralica, Radmila Djordjević, Mirko Kujatić, Ivan Lučev, Stanka Lučev Radonić, Vera Nikolić Podgorski, Sava Rajković, Momčilo Stevanović, Anton Huter in Milica Čadijević. Konec tridesetih let pa so se pri Lhotu izpopolnjevali: Vojko Dimitrijević, Ante Kaštelančić, Sabahdin Hodžić in Milena Šotra Gačinović.

André Lhote (1885–1962), predstavnik tako imenovanega salonskega kubizma, je s svojim umetniškim, teoretičnim in pedagoškim delom vplival na veliko število francoskih in tujih umetnikov. Njegovo učenje je dopuščalo širino likovnega izraza, sam pa je z leti umiril geometrične forme in se bolj posvetil harmoniji barvnih kontrastov. Med njegove najboljše učence sodi **Sava Šumanović** (1896–1942), ki se je leta 1930 zaradi bolezni vrnil v rodni Šid, kjer je ustvaril cikel *Šidjanke* (1934–1941).

Sarajevo: decembra 1930 je bila odprta galerija slik domačih umetnikov v okviru Zemaljskog muzeja poimenovana **Galerija slike Zemaljskog muzeja (1930–1943)**. Zbiranje in postavitev del je izpeljala Grupa četvorice / Četvorica, predvsem Đoko Mazalić. Na njenih temeljih in z njenim fundusom je svoje delo leta 1946 začela Umjetnička galerija BiH.

Skopje: ustanovljeno je bilo **Udruženje likovnih umetnika Vardarske banovine (1930–1941?)**, v katerem naj bi delovalo štirideset slikarjev. Po podatkih iz nam dosegeljne literature je bila njihova prva razstava realizirana februarja 1930 v

Sali prosvetnog doma v Skopju, razstavljali so še v letih 1931, 1933 in 1940. Med osrednje osebnosti makedonskega likovnega življenja uvriščamo naslednje slikarje: Sima Čemerikić (1906–1973), njegovi kolegi s študija v Beogradu Vangel Kodžoman / Vandel Kodžomanović (1904–1994), Vasilije Popović-Cico (1914–1962), Tomo Vladimirska (1905–1971) in Ljubo Belogaski (1911–1994). Beograjski Student (in Lhotov slušatelj) je tudi Lazar Ličenosić (1901–1964), ki je razstavljal tudi z beograjskimi umetniki in s skupino Oblik, a za svoj slikarski subjekt pogosto jemal slikovite predele Makedonije (tedaj područje Južna Srbija), njene prebivalce in njihove običaje. Nikola Martinoski (1903–1973) je zaključil študij slikarstva v Bukarešti, ustalil se je v Skopju in je bil prav tako član skupine Oblik. V njegovem ateljeju so se zbirali intelektualci Skopja (Društvo prijatelja umetnosti »Jefimija«), med letoma 1939–1940 je bil scenograf v skopskem gledališču. Za utemeljitelja makedonskega kiparstva velja Dimitrij Domo Todorovski (1910–1983).

Zadnji razvoj makedonskih umetnikov so bili pomembni tudi njihovi stiki s srbskim filozofom Dušanom Nedeljkovićem (1899–1948) in slovenskim umetnostnim zgodovinarjem Francetom Mesesnelom (1894–1945), ki so ju premestili na službeni mestni v Skopje.

Zagreb: leta 1930 je začel delovati oblikovalski studio **Atelier Tri**. Člana Vladimir Miroslavljević (1908–1975) in Božidar Kocmut (1899–1977) sta izšla iz Zavoda za znanstveno proučevanje reklame in umetničku reklamu, produkcija Imago, ki ga je leta 1928 ustanovil Miroslav Feller (1901–1961). Leta 1929 so izdajali časopis Reklama, naslednje leto se je Feller preselil v Berlin. Atelier Tri je imel naročnike predvsem med gospodarskimi podjetji, oblikovali so tudi plakate za športne dogodke, logotype, embalaže. V svojih delih so uporabljali prvine avantgardne umetnosti. Leta 1934 so sodelovali na mednarodni kulturno-edukativni razstavljavcev na posameznih razstavah je nihalo, kar kaže na odprtjo strukturno skupine.

Beograd: 11. novembra 1930 je bilo odkritje

Spomenika zahvalnosti Francuskoj, delo Ivana

Meštirovića. Postavitev spomenika na Kalemeđdanu sta finančirala Društvo prijatelja Francuske in Društvo nekadašnjih daka francuskih škola. Najmonumentalnejše obeležje posvečeno žrtvam prve svetovne vojne je le eno izmed številnih, ki so jih postavljali po ozemlju Kraljevine Jugoslavije.

Zagreb: ustanovljena je bil umetniška skupina **Grupa trojice (1930–1935)**: Ljubo Babić (1890–1974), Jerolim Miše (1890–1970) in Vladimir Becić (1886–1954). Za razliko od družbeno angažiranih idej članov skupine Zemlja, je bila Grupa trojice slikarjev bliže meščanskim krogom. Zagovarjala je individualno delo umetnika, »čisto« slikarstvo, iskala svoj izraz v kolorizmu in tematski obdelavi regionalne krajine. Samostojno so razstavljali v Umjetničkem paviljonu v Zagrebu: I./1930, II./1931, III./1932 (gost Max Pechstein), IV./1933 z gosti, VII./1934 z gosti v Slovenije, IX./1935 z gosti; v Ljubljani V./1933, Sarajevu VI./1934 in v Splitu VIII./1934. Ob otvoritve razstave v Ljubljani je imel L. Babić predavanje o sodelovanju hrvaških slikarstv (objavljeno v Dom in svet 1934, št. 6/7). Leta 1935 so se zaradi notranjih nesporazumov člani Gruppe trojice razšli oziroma prešli v neformalno **Grupo hrvatskih umetnika (1936–1939)**, ki je združevala umetnike iz kroga L. Babića ter bivših članov skupine Zemlja. Nadaljevali so štejete razstav Gruppe trojice, večinoma pod naslovom *Izložba hrvatskih umetnikov*, na njih se je zvrstilo 36 umetnikov. Razstavili so v Umjetničkem paviljonu v Zagrebu: X./1936, XI./1937 in XVI./1939 (november–december 1939; z Babićem in njegovimi učenci, mdr. Gabrijel Stupica in Zoran Mušić); v Domu likovnih umetnosti v Zagrebu XIV./1939 (oktober–november 1939; brez Babića, ki je svoja dela v času razstave *Pola vječja hrvatske umjetnosti* razstavil v Glazbenem zavodu v Zagrebu leta 1938), v Varaždinu XI./1936, XIII./1937 in v Osijeku XV./1939. Leta 1937 so razstavili v Pragi skupaj s Petrom Dobrovčinom iz Beograda (april–maj; brez Babića). Grupa hrvatskih umetnika leta 1938 ni hotela sodelovati na razstavi *Pola vječja hrvatske umjetnosti*, ki jo je pripravljalo Hrvatsko društvo umetnosti Strossmayer pod vplivom Meštirovićevega kroga. Z njim so bili v sporu zaradi več vprašanj kulturne politike, mdr. vodenja Moderne galerije in usode Umjetničkog paviljona ob izgradnji Doma likovnih umetnosti v Zagrebu. Zato so pripravljali svojo razstavo v Glazbenem zavodu v Zagrebu. Zaradi pomanjkanja razstavnih površin v zavodu je takoj razstavil le Ljubo Babić. Preostali člani so kasneje priredili svojo XIV. razstavo, del članov skupine pa je zaradi nestrinjanja pristopilo k društvu Strossmayer.

Sergije / Serge Glumac (1903–1964) je leta 1930 izdal grafično mapo z devetimi litografijami *Beton*.

Tone Kralj (1900–1975) je poslikal božjepotno cerkev sv. Višanje / Monte Lussari (1930). To je le ena od njegovih številnih poslikav cerkevnih prostorov v Julijski Krajini, ki je bila pod močnim vplivom italijanizacije: ukinitve vsega slovenskega in hrvaškega tiska, bančništva in zadružništva, odpustitev in premestitev skoraj vsega učiteljstva, prepovedana raba materinščine. Slovenska in hrvaška duhovčina sta po priključitvi tega ozemlja Italiji tu delovali antifašistično in iridentistično. V sodelovanju s političnim katolicizmom v Kraljevini Jugoslaviji, še posebej z dr. Antonom Korošcem, je bila njihova član skupine Oblik. V njegovem ateljeju so se zbirali intelektualci Skopja (Društvo prijatelja umetnosti »Jefimija«), med drugim so izdajali veliko leposlovnih knjig, revij in pesmaric z ilustracijami.

Miha Maleš (1903–1987): pobudnik skupine **Četrta generacija (1928–1930)** je leta 1930 organiziral zadnjo razstavo Četrte generacije z gosti iz Slovenije (France in Tone Kralj) in Hrvaške (skupina Zemlja). Člani skupine slovenskih umetnikov Četrta generacija so bili še: Olaf Globočnik (1904–1991), France Pavlovec (1897–1959), Nikolaj Pircat (1903–1948), Mira Pregelj (1905–1966) in Janez Mežan (1897–1972). Miha Maleš je bil aktiven na več področjih: ustanovil je Umetniški salon (1930–1931), ukvarjal se je s cerkevnim slikarstvom (imel je naročila na Hrvaškem), poučeval je risanje, aktiven je bil v publicistiki, izdal je grafične mape in organiziral razstave. Leta 1936 je ustanovil Bibliočesko založbo, pod njenim okriljem je izhajala revija *Umetnost. Mesečnik za umetnostno kulturo* (1936–1945). Druge izdaje založbe: Miha Maleš. *Sence ali knjiga lesorezov in linorezov*, 1936; Emile Schaub-Koch: *Miha Maleš*, 1937; zbirka ilustrirana dela Franceta Prešern: *Sonetni venec*, 1937, *Dekletam*, 1940, *Strunam*, 1940, *Pod oknom*, 1941; *Slavni Slovenci, sedeminosemdeset izvirnih lesorezov*, 1938; K. H. Macha: *Maj*, 1938; Stane Mikuz: *Litografije Mihe Maleša*, 1939.

Zagreb: ustanovljena je bil umetniška skupina **Grupa trojice (1930–1935)**: Ljubo Babić (1890–1974), Jerolim Miše (1890–1970) in Vladimir Becić (1886–1954). Za razliko od družbeno angažiranih idej članov skupine Zemlja, je bila Grupa trojice slikarjev bliže meščanskim krogom. Zagovarjala je individualno delo umetnika, »čisto« slikarstvo, iskala svoj izraz v kolorizmu in tematski obdelavi regionalne krajine. Samostojno so razstavljali v Umjetničkem paviljonu v Zagrebu: I./1930, II./1931, III./1932 (gost Max Pechstein), IV./1933 z gosti, VII./1934 z gosti v Slovenije, IX./1935 z gosti; v Ljubljani V./1933, Sarajevu VI./1934 in v Splitu VIII./1934. Ob otvoritve razstave v Ljubljani je imel L. Babić predavanje o sodelovanju hrvaških slikarstv (objavljeno v Dom in svet 1934, št. 6/7). Leta 1935 so se zaradi notranjih nesporazumov člani Gruppe trojice razšli oziroma prešli v neformalno **Grupo hrvatskih umetnika (1936–1939)**, ki je združevala umetnike iz kroga L. Babića ter bivših članov skupine Zemlja. Nadaljevali so štejete razstav Gruppe trojice, večinoma pod naslovom *Izložba hrvatskih umetnikov*, na njih se je zvrstilo 36 umetnikov. Razstavili so v Umjetničkem paviljonu v Zagrebu: X./1936, XI./1937 in XVI./1939 (november–december 1939; z Babićem in njegovimi učenci, mdr. Gabrijel Stupica in Zoran Mušić); v Domu likovnih umetnosti v Zagrebu XIV./1939 (oktober–november 1939; brez Babića, ki je svoja dela v času razstave *Pola vječja hrvatske umjetnosti* razstavil v Glazbenem zavodu v Zagrebu leta 1938), v Varaždinu XI./1936, XIII./1937 in v Osijeku XV./1939. Leta 1937 so razstavili v Pragi skupaj s Petrom Dobrovčinom iz Beograda (april–maj; brez Babića). Grupa hrvatskih umetnika leta 1938 ni hotela sodelovati na razstavi *Pola vječja hrvatske umjetnosti*, ki jo je pripravljalo Hrvatsko društvo umetnosti Strossmayer pod vplivom Meštirovićevega kroga. Z njim so bili v sporu zaradi več vprašanj kulturne politike, mdr. vodenja Moderne galerije in usode Umjetničkog paviljona ob izgradnji Doma likovnih umetnosti v Zagrebu. Zato so pripravljali svojo razstavo v Glazbenem zavodu v Zagrebu. Zaradi pomanjkanja razstavnih površin v zavodu je takoj razstavil le Ljubo Babić. Preostali člani so kasneje priredili svojo XIV. razstavo, del članov skupine pa je zaradi nestrinjanja pristopilo k društvu Strossmayer.

Elda Piščanec (1897–1967) se je po končanem slikearskem izpopolnjevanju v Firencah in Parizu (pri Andreju Lhotu in cerkveno slikarstvo pri Mauriceu Denisu), naselila v Dobrni pri Celju in izvedla tudi nekaj cerkvenih naročil.

Artur Schneider (1879–1946): umetnostni zgodovinar, likovni kritik in dolgoletni direktor Strossmayerove galerije JAU že med letoma 1930 in 1941 intenzivno delal na fotografiskem arhivu spomeniške dedičnine na Hrvaškem in mdr. objavljaval članke v *Hrvatski reviji* in *Letopisu JAU*.

1931

IZ BIBLIOGRAFIJE

Ljubo Babić: *Maestral. O našem izrazu. Požutjele putne uspomene*, Zagreb, Tiskara Narodnih Novina, 1931 (36 str.).

Izidor Cankar: *Zgodovina likovne umetnosti v Zahodni Evropi. Del 2. Razvoj stila v visokem in pozrem srednjem veku. Od leta 1000 do leta 1400*, Ljubljana, Slovenska matica, 1931–1933 (33 str.; v dveh snopičih).

Ivo Franić: *Umjetnost i umjetnički obrt*, Zagreb, Tisak zagreb, privred. štamparije, 1931 (78 str. + 24 str. tabel).

Vojeslav Mole: *Historia sztuki starochrześcijańskiej i wczesnobizantyńskiej. Wstęp do historii sztuki Bizantyjskiej i Słowian*, Lwów, Jakubowski, 1931 (XVII, 420 str.).

Vladimir Petković: *La peinture serbe du Moyen âge*, I. del, Beograd, Museé d'Historie de l'art 1931 (Monument Serbes; II. del 1934).

Koča Popović, Marko Ristić: *Nactr za jednu fenomenologiju iracionalnog*, Beograd, Nadrealistička izdaja, 1931 (173 str.). Avtorja sta delo posvetila Miljanu Dedincu (1902–1966), ki je bil med letoma 1931–1941 urednik beografskega dnevnika *Politika*.

IZBRANE RAZSTAVE

Nemačka savremena likovna umetnost in arhitektura / Deutsche Zeitgenössische Bildende Kunst und Architektur, Beograd, Umetnički paviljon Cvijete Zuzorić, april 1931; Zagreb, Umjetnički paviljon, maj 1931. Komisar dr. Alfred Kuhn; prireditev in izdajatelj kataloga Deutsche Kunstsellschaft Berlin; pokrovitelj knez Pavle. Na razstavo vključena dogodek doma in v tujini na področju fotografije in kinematografije ter objavljali tehnična nasveti. Ob koncu *Tretje mednarodne razstave umetniške fotografije* v Ljubljani so sklicali še 1. Kongres slovenskih fotoamaterjev (1938). Delo članov Fotokluba Ljubljana je prejemovalo pohvale in nagrade tudi v t

Kriza Ljubljanskega zvona / urednik Fran Albrecht, Ljubljana, Kritika, 1932 (63 str.). Publikacija vsebuje pojasnilo bivšega urednika *Ljubljanskega zvona* Frana Albrehta in članke, ki so dali povod za odločitev skupine slovenskih književnikov (Josip Vidmar, Ferdo Kozak, Lojze Ude, Stanko Leben), da so prekinili vsako sodelovanje z revijo *Ljubljanski zvon* in njegovo založnico Tiskovno zadrugo, ki jim je očitala politično ofenzivnost. Leta 1933 so člani skupine ustanovili marksistično orientirano revijo za kulturo in književnost *Sodobnost* (1933–1941). Krizo je povzročil obisk pisatelja Louisia Adamiča (1891–1951), ki je prvič, odkar je pri štirinajstih letih emigriral v ZDA, prisel na obisk v Kraljevino Jugoslavijo. Prevode njegovih esejev in leposlovnih del so objavljali v reviji *Ljubljanski zvon* v čezem letniku 52 (1932), poletno številko 6 pa so tematsko posvetili Ameriki. Članek Otona Župančiča »Adamič in slovenstvo« (*Ljubljanski zvon* 1932, I, 52, št. 8 – zaradi prepozno oddanega besedila ni bil uvrščen v »ameriško« številko) soglaša z ameriškimi dinamizmom in pragmatizmom, ki ga je tedaj zagovarjal Adamič. Polemičnega odgovora Josipa Vidmarja, ki zagovarja pomen nacionalnega v umetnosti v reviji niso objavili, zato je odstopila večina uredništva *Ljubljanskega zvona*. O odnosu do dogodkov po svojem obisku, odzivih na knjige in o slovenski razdeljenosti med liberalno in katoliško stranko je pisal v članku »Moja Amerika« (*Ljubljanski zvon* 1938, I, 58, št. 8). V *Ljubljanskem zvonu* so še objavljali njegove tekste. V obdobju 1934–1935 je bil urednik *Ljubljanskega zvona* Anton Ocvirk (1907–1980) deležen napadov tako z liberalne kot s klerikalne strani, tako zaradi vprašjanja slovenstva kot politike. Leta 1935 se je kriza z novim urednikom in sourednikom (Juš Kozak (1892–1964) in Ivo Brnčič (1912–1943)) umirila. Od leta 1933 je likovno področje v reviji spremjal Karel Dobida (1896–1964).

Ljubljana: oktobra 1932 je začela izhajati revija *Fotoamater. Mesečnik za foto in kino umetnost*, zadnja številka je izšla junija 1935. Izdaja jo je Benon Gregorić (1897–1962), drogerist iz Ljubljane. Leta 1934 je v založništvu te revije Leo Novak izdal delo *Nemško-slovenska fotografiska terminologija*.

Ljubljana: decembra 1932 je začel izhajati mesečnik za umetnost in znanost *Književnost* (1932–1935). Lastnik, izdajatelj in odgovorni urednik je bil Bratko Kreft (1905–1996).

Skopje: maja je začel izhajati časopis *Vardar* (1932–1936). Prvi lastnik in urednik je bil Milan Jovanović Stojimirović (1898–1966).

Zagreb: začel je izhajati zbornik razmišljanj levo usmerjenih intelektualcev *Almanah savremenih problema* (1932, 1933, 1936). V njem so objavljali tudi Krsto Hegedušić, Marko Ristić in Vilim Svečnjak (1906–1993).

Zagreb: začela je izhajati Foto Revija. *Mjesečnik za sve grane fotografije* (1932–1941), glasilo Fotoklubov v Zagrebu in Ljubljani ter Fotosekcije HDP-ja in Ivancu. V času njenega izhajanja so se glasilu priključili številni fotoklubi iz celotne Kraljevine Jugoslavije.

Dimitrije Mitrinović (1887–1953) je v Londonu izdal več programsko politično–utopičnih časopisov *New Britain* (1932–1933), *The New Atlantis* (1933–1934), *New Albion* (1934), *New Europe* (1934).

IZBRANE RAZSTAVE

Kolektivna izložba Georgea Grosza, Zagreb, Umjetnički paviljon, april 1932.

Tentoontelling van Joegoslavische hedendaagsche beeldende kunst / Exposition d'art yougoslave contemporain, Amsterdam, Stedelijk museum, september–oktober 1932; Bruselj, Palais des Beaux-arts, december 1932. Priprave na razstavo jugoslovanske sodobne umetnosti v Amsterdamu so spremjale polemike med društvo Cijeta Zuzorić in skupino Oblik v Beogradu, vanjo pa so vključili tudi posamezni umetniki (Petar Dobrović, Toma Rosandić). Kasnejše so se polemiki pridružili člani skupine Zemlja iz Zagreba.

L'exposition des artistes Yougoslaves, Pariz, Galerie Georges Petit, november 1932. Razstavilo je 27 slikarjev in kiparjev, ki so živeli v Parizu. Mesto je bilo najbolj zaželena študijska destinacija likovnih umetnikov iz Kraljevine Jugoslavije, ki so drugi polovici 30-ih let ustanovili Udrženje jugoslovenskih likovnih umetnikov v Parizu (1937/38). Na razstavah tega združenja so mdr. sodelovali Predrag Peđa Milosavljević (1908–1987; od leta 1936 v diplomatski službi v Parizu), Bogdan Šuput (1914–1942) in Ljubica Sokić (1914–2009); po nekaterih virih naj bi na razstavi sodelovali tudi Rajko Mercper (1904–1963). V jugoslovanskem tisku je bila opažena še razstava *Exposition des artistes yougoslaves résident à Paris / Razstava jugoslovenskih umetnikov v Parizu* leta 1939, v Galeriji Bernheim Jeune. Na njej je sodelovalo 26 likovnih umetnikov in en arhitekt. Edini Slovenec med razstavljalci je bil Riko Debenjak, ki se je v Parizu izpopolnjeval v cerkevem slikarstvu. Istega leta so razstavo prenesli in Haag.

Ijesenska izložba radova likovnih umetnika Drinske banovine, Sarajevo, Narodno pozorište – foyer, oktober–november 1932. Pokrovitelj razstave je bila sarajevska izpostava društva Cvijete Zuzorić, ki je pripredilo tudi drugo leta 1933.

Izložba francuske savremene umetnosti, Beograd, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, december 1932; Zagreb, Umjetnički paviljon, januar 1933.

OSEBE, INSTITUCIJE IN UMETNOST V JAVNEM PROSTORU

Kragujevac: 12. julija 1932 so svečano odkrili *Spomenik palim Šumadincima*, delo Antuna Augustinčića (1900–1979). Spomenik je posvečen padlim žrtvam za osvoboditev v vojni 1904–1918 in je bil prvi v nizu kiparjev monumentalnih realizacij.

Ljubljana: po svoji seji julija 1932 je društvo Narodna galerija časopisu poslalo proglaš Umetnikom kruhal, ki opozarja na težavni gmotni položaj sodobnih slovenskih likovnih umetnikov in poziva javnost, naj zaplojuje umetnike in kupuje njihova dela. Podoben poziv širi slovenski javnosti in politični eliti k večji podpori slovenske kulture je v *Ljubljanskem zvonu* (oktober 1932, št. 10) objavil Rihard Jakopič.

Ljubljana: leta 1932 so na prireditvi *Ljubljanski velesejem* uvedli serijo tematskih razstav slovenske umetnosti. *Žena v slovenski umetnosti* (1932), *Slovenska Madona* (1933), *Slovenska pokrajina* (1934), vse postavili Olaf Glöbočnik in *Naše morje* (1935). S tem so skušali pospešiti prodajo likovnih del na sejmu, kjer je Uprava Ljubljanskega velesejma prirejala likovne razstave vse od leta 1926. V letih 1937 in 1938 pa je prodajno razstavo slovenskih likovnih umetnikov na velesejmu pripravil galerist Anton Kos.

Zagreb: *Fotoklub Zagreb* se je reaktiviral. Od leta 1932 so na Salonu Ulrich v Zagrebu prirejali redne letne razstave fotoamaterjev, od leta 1935 pa ponovno mednarodne fotografiske razstave, ki so vsakoločno potekale v Umjetničkem paviljonu v Zagrebu do leta 1942. Fotoklub Zagreb je že pred prvo svetovno vojno organiziral dve mednarodni razstavi (1910, 1913), sledila je vseslovenska razstava (1935), leta 1936 pa je bila zato mednarodna razstava fotografije (*Medunarodna izložba umjetničke fotografije v Zagrebu*) šteta kot četrta. Do leta 1941 je Fotoklub Zagreb pripravil devet mednarodnih razstav. Osrednja osebnost kluba je postal August Fajt (1902–1977), ki je v *Foto Reviji* objavljalo svoje poglede na fotografijo. Eden večjih uspehov članov Fotokluba Zagreb je bila razstava stotih izbranih fotografij dvaindvajsetih fotografov v Londonu (1938), na povabilo društva Royal Photographic Society. Razstava je potovala po Evropi, severni in južni Ameriki in bila leta 1939 vključena v stalno postavitev Muzeja za umetnosti i obrt v Zagrebu. Na razstavi so bili z večjim številom fotografij zastopani: Vlado Cizelj, Tošo Dabac, August Fajt, Rikard Fuchs, Ignjet Habermüller, Georgij (Žorž) Skrygin in Marian Szabo. Po letu 1938 se pogosteje uporablja termin »zagrebska šola fotografije« / »zagrebska šola fotografije«.

Stjepan Roca: *Uzori radinosti i čovještva*, Beograd, Planeta, 1933 (91 str.).

France Stele: *Jože Plečnik. Projekt Univerzitetne biblioteke ljubljanske*, Ljubljana, J. Blasnik nasl., 1933 (56 str.; načrti).

František Taborsky: *Ivan Meštrović. S 25 vyobrazenimi*, Praha, Orbis, 1933 (23 str., 24 str. s tablami).

Otti Berger (1898–1944) je v Berlinu odprla svoj atelje za tekstil in vzpostavila uspešno sodelovanje s proizvajalcem. Leta 1936 je zaradi židovskega porekla atelje moral zapreti. Berger je bila po šolanju (1927–1930) na Staatliche Bauhaus v Dessau na tej šoli vodila oddelka za tekstilstvo (1930–1932).

Ljubomir Ivanović (1882–1945) je izdal grafično mapo *Star Pariz* (1932) in kasneje še eno, *Iz naših krajev* (1934), pri Državni štampariji kraljevine Jugoslavije pa knjigo *Crtži. Jugoslovenski predeli* (1937), s

Duro Janečković (1912–1989) je v časopisu *Kulisa* (1927–1941, Zagreb) objavil svoje prve fotografije. Postal je eden od vodilnih fotoreporterjev in kronistov zagrebskega življenja tistega časa.

Antun Meždrič (1907–1981) je izdal grafično mapo *Smeće* (1932).

Slavko Smolej (1909–1961) je poleg alpskih pokrajin od leta 1932 do konca petdesetih let fotografsal človeka pri delu, zlasti v železarni na Jesenicah.

Kosta Strajnić (1887–1977) je postal glavni konzervator spomenikov v Dubrovniku (1932–1941).

1933

IZ BIBLIOGRAFIJE

Krsto Hegedušić: *Podravski motivi – trideset i četiri crteža*, Zagreb, Minerva, 1933 (63 str.; predgovor Miroslava Krelža) Zbirka risb s predgovorom Miroslava Krelža se je pokazala kot ena od prelomnih točk v hrvaški umetnosti v obdobju med obema vojnoma. Po mnenju Stanka Lasića lahko imamo ta predgovor za »osnovni tekstop spopada na književni levici«.

Artikulirana je bila ideja o neodvisnem nacionalnem likovnem izrazu povezanem z ideološko levico. Ta pa odstopa od uradne doktrine, ki je bila sprejeta na kongresu mednarodne organizacije revolucionarnih piscev v Harkovu (Harkiv, Ukrajina) leta 1930. Po tej polemiki so iz skupne Zemlje izstopili: Anton Augustinčić (1900–1979), Oton Postružnik (1900–1978), Vlado Radauš (1906–1975) in Đuro Tiljak (1895–1965). Kongresa v Harkovu se je sicer kot predstavnik Nemčije udeležil Oto Bihalji, ki je v krog beograjskih etnografskega muzeja. Razstava je bila istega leta prenesena v Metz (*Exposition d'art graphique et populaire yougoslave de la collection de Zagreb*).

Ljubo Karaman: *La Dalmatie à travers les âges. Son histoire et ses monuments*, Split, Hrvatska štamparija gradske štedionice, 1933 (68 str.).

Ljubo Karaman: *Umjetnost u Dalmaciji XV i XVI vijek*, Zagreb, Matica hrvatska, 1933 (191 str. + [83] str. s tablami).

France Kralj: *Moja pot*, Ljubljana, Tiskovna zadruga, 1933 (80 str.; avtobiografija).

Krog, *Zbornik umetnosti in razprav*, Ljubljana, s. n., 1933 (154 str. + VIII pril.; urednik Rajko Ložar). Zbornik je bil izraz nasprotja mladih sodelavcev revije *Dom in svet*, ki ni sprejela novejših struj v umetnosti.

Ivan Meštrović 1933, Zagreb, [Nova Evropa], 1933 (71 str. + 4 str. pril.; ob petdesetem rojstnem dnevu uredil avtor v sodelovanju s slikarjem Jozom Klajkovićem, urednikom Milanom Čurčinom in arhitektom Haroldom Biliničem).

Branko Popović: *Risto Stjepović. Album*, Beograd, Grafički umetnički zavod Planeta, 1933 (4 str. + 22 str. s tablami; 250 numeriranih izvodov).

Stjepan Roca: *Uzori radinosti i čovještva*, Beograd, Planeta, 1933 (91 str.).

France Stele: *Jože Plečnik. Projekt Univerzitetne biblioteke ljubljanske*, Ljubljana, J. Blasnik nasl., 1933 (56 str.; načrti).

František Taborsky: *Ivan Meštrović. S 25 vyobrazenimi*, Praha, Orbis, 1933 (23 str., 24 str. s tablami).

Anggeo Uvdović: Juraj Čulinović (Giorgio Schiavone). Dalmatinski slikar XV stoljeća. Prilikom 500 god. rodjenja, Split, Galerija umjetnina Primorske banovine, 1933 (75 str.).

France Vodnik: Sodobni umetnosti nazor, *Dom in svet* 1933, I, 46, št. 1–2. Tudi v katoliškem kulturnem krogu v Sloveniji je prišlo do razhoda med pristaši tradicionalne utilitaristične estetike, ki je zasnoval Alojz Mahnič in jo zastopal vplivni katoliški teolog in filozof Aleš Ušenec (1868–1952), in mlajšo, socialno občutljivo generacijo, nasprotno konformizmu, katere glavni predstavniki so: *Spomenik pesniku Lamartinu* v Beogradu (1933; dar kralja Aleksandra I. Društva prijateljev Francije), *Spomenik Štjepanu i Stefanu Mitrovu Ljubiši* v Budvi (1933)? in *Spomenik padlim džakom-vojakom* v Skopju (1935; uničen leta 1941).

Mara Harisijadis (1904–1994): umetnostna zgodovinarica je bila leta 1933 imenovana za asistentko v seminarju umetnostne zgodovine na filozofski fakulteti v Beogradu. Med letoma 1933–1936 je spremljala likovno dogajanje v beograjskih razstavniščih za časopis *Život i rad* (1928–1941).

Otokar Hrazdira (1898–1944) je začel izdajati mednarodno fotografsko revijo *Galerija* (1933–1934; izložilo je šest števil). Bil je ustanovil Fotosekcijski planinskega društva Ivančica v hrvaškem kraju Ivančica, kjer je v letih 1932 in 1933 organiziral mednarodni fotografski razstavi. Na prvi je prvici razstavil **Teodor Eugen Maria / Tošo Dabac** (1907–1970), ki je v tem obdobju začenjal s ciklom, kasnejša naslovljenim *Ljudi s ulice* (1932–1940?). Njegova mednarodna aktivnost se je začela leta 1933, ko je mdr. sodeloval na razstavi *Second Philadelphia International Salon of Photography* v družbi danes najznamenitejših svetovnih fotografov. T. Dabac je glavni predstavnik socialne smeri v hrvaški fotografski in eden od glavnih predstavnikov t.i. zagrebske šole umetniške fotografije.

Vojislav Jovanović-Marambo / Vojislav M. Jovanović / Vojislav Mate Jovanović (1884–1968) je v letu 1933 potovel v Lizbono in na Madeiro, kar je ključno vplivalo na njegovo fotografsko delo v sibenskih in tehničnih plati. V tridesetih letih je ustvaril tudi galerijo nereprezentativnih portretov srbskih umetnikov, književnikov in znanstvenikov.

Prvoslav Pivo Karamatićevi (1912–1963) je izdal grafični mapi *Stvarnost u stvarnosti* (1933, predgovor Konstantin Atanasićevi) in kasneje *Zemlja* (1938).

skupine Zemlja in sledila načelom, ki jih je postavil Mirko Kujačić na samostojni razstavi v Beogradu (Mali salon Umetničkog paviljona Cvijeta Zuzorić, april 1932) in v objavljenem manifestu (Moj manifest, *Mala revija* 1932, letnji 1, št. 4), močan vpliv je imela tudi njegova grafična mapa *Ribari. Dvadeset jedan dvojno rez* (1934). Posebno pozornost so posvečali grafiki, ki so jo imeli za najustreznejšo izrazno sredstvo socialne umetnosti. Delovanje skupine je bilo usmerjeno v aktivacijo umetnikov, da se v čim večjem številu ukvarjajo s socialnimi temami in dosežejo čim boljši likovni in tehnični nivo. Med letoma 1935–1936 je h gruji Život pristopilo veliko umetnikov, po letu 1938 tudi Bora Baruh (1911–1942) in Moša Pijade (1890–1957), ki je bil izpuščen po štirinajstletnem ujetništvu. Člani skupine Život so se javnosti prvič predstavili na *Prvi grafični izložbi* v Beogradu (1934), likovni kritiki so jih kot skupino socialnih slikarjev opazili na *VIII. Jesenji izložbi beogradskih umetnika* (1935). V sodelovanju z intelektualno levico okoli časopisov *Nin* in *Naša stvarnost* so pozornost usmerili tudi na položaj umetnikov v družbi. Skupaj s tedanjim Udruženjem likovnih umetnikov (ULU) je trideset umetnikov posredovalo svoje zahteve Udrženju priatelja Cvijete Zuzorić, ki ni v celoti sprejelo njihovega poziva k izboljšanju socialnega in materialnega položaja umetnikov. Zato je prišlo do zamenjave vodstva ULU, odstopil je predsednik Sreten Stojanović, novi predsednik je postal Vinko Grdan, sekretar pa Mirko Kujačić. »Novi ULU je izrazil solidarnost z umetnikom, ki so se odločili bojkotirati društvo Cvijeta Zuzorić in njihovo tradicionalno deveto jesensko razstavo. K bojkotu niso pristopili skupina Oblik in posamezni umetniki. Tako sta bili novembra 1936 realizirani dve razstavi, »bojkotaši« so razstavili na Tehnični fakulteti, del umetnikov pa na *X. Jesenji izložbi beogradskih umetnika* v Umetničkem paviljonu Cvijeta Zuzorić. Najradikalnejše jedro skupine Život (D. Andrejević-Kun, S. Beraković in M. Kujačić) ni sodelovalo na nobeni od razstav. Člani skupine Život so razstavili še na eni razstavi »salona nezavisnih« (*Izložba Udrženja likovnih umetnikov*, Inženjerski dom, maj–junij 1937) in na *XIII. Jesenji izložbi beogradskih umetnika* (Umetnički paviljon, november 1940). Na razstavi »bojkotašev« leta 1936 je sodelovalo sedemintrideset umetnikov, nekateri viši jo smatrali za prvo, spontano razstavo neodvisnih umetnikov, **Nezavisnih umetnika / Salona nezavisnih**. Razstave izven razstavnega salona Cvijeta Zuzorić so bile organizirane še na priložnostnih lokacijah v Beogradu: Inženjerski dom (*Izložba Udrženja likovnih umetnikov*, maj–junij 1937; sodelujejo umetniki iz Hrvaške in Slovenije), Pravni fakultet (*II. Salon nezavisnih*, decembra 1938) in Sokolski dom (*III. Salon nezavisnih*, pomlad 1939). Po menjavi vodstva društva Cvijeta Zuzorić so sodelovali tudi na *XIII. Jesenji izložbi beogradskih umetnika* (Umetnički paviljon, november 1940).

Beograd: 7. septembra 1934 je v **Narodnem muzeju** potekala konferenca upravnikov muzejev. Udeležili so se predstavniki iz vse države razen iz Cetinja. Razpravljalni so o načrtu zakona o muzejih, s katerim naj bi se urenil položaj muzejskih uslužencev. Predlog zakona je bil predložen Narodni skupščini že poleti tega leta.

Ljubljana: 10. marca 1934 je bil izveden ustanovni občni zbor **Kluba nenameščenih slovenskih upodabljajočih umetnikov**. V imenu pripravljalnega odbora je Božidar Jakac podal pravila nove organizacije, katere namen je bil zagotoviti eksistenco nezaposlenim slovenskim upodabljajočim umetnikom. Klub je svoj cilj sklenil doseči z organiziranjem razstav in drugih prireditv in v njihovim propagiranjem v tisku, na predavanjih in radiju. V odboru društva so bili Božidar Jakac (predsednik), Tone Kralj, France Pavlovec, France Mihelič, Miha Maleš in Karla Bulovec. Pred samoorganiziranjem umetnikov je delegacija umetnikov predala banu spomenico za zahtevami o odkupih, naročilih in dotacijah.

Ljubljana: 11. marca 1934 je bil ustanovni občni zbor **Društva likovnih umetnikov Dravske banovine**, nove strokovne organizacije likovnih umetnikov na Slovenskem. V odboru društva so bili Gojmir A. Kos (predsednik), Viktor Cotič (podpredsednik), Saša Šantel, Miha Maleš, Karel Jirak (kot zastopnik mariborskih umetnikov), Tone Kralj, Fran Tratnik, France Mihelič in Mirko Šubic. V program društva so

zapisali, da bo delovalo v korist vseh umetnikov, s posredovanjem naročil, natečajev, skrbjo za avtorske pravice, kontrolo pred nelegalno konkurenco, itd. »Ne bo pa prirejalo razstav in s tem direktno presojalo kvalitete posameznikov, ker to nosi v sebi kar razdrobo.« Leta 1936 se je društvo preimenovalo v **Društvo slovenskih likovnih umetnikov** (DSLU) in začelo z izdajo revije *Umetnost*; pod njihovim okriljem je izšla zgodiljena številka. Leta 1938 so v Ljubljani organizirali **II. vsedržavni kongres likovnih umetnikov** (prije je bil leta 1922 v Zagrebu), na katerem so sprejeli resolucijo z zahtevami umetnikov in jo predložili kraljevi vladu v Beogradu. DSLU se je istega leta začel zavzemati za ustanovitev umetniške akademije v Ljubljani. Člani društva so v Jakopičevem paviljonu in Ljubljani privedli dve društveni razstavi (1935, 1937).

Negotin: 16. februarja 1934 je bil ustanovljen **Muzej Negotin**, današnji Muzej Krajevine Negotin.

Sarajevo: ustanovljena je bila **Galerija slike grada Sarajeva** (1934). Galerija z okrog 100 deli je pod pokroviteljstvom občine Sarajeva delovala v sklopu knjižnice, upravljal jo je Kosta Mandić. Njeno poslanstvo je bilo zbiranje umetniških del avtorjev vezanih na Sarajevo oziroma del, katerih tema je Sarajevo. Ta fundus in program sta ustvarila temelj umetniških zbirk Muzeja grada Sarajeva, današnjega Muzeja Sarajeva.

Zagreb: 16. maja 1934 je bila svečana otvoritev prostorov **Moderne galerije** v palači Vranczany. Glavna naloga je zbirati in hraniči najboljša dela sodobnih hrvaških umetnikov ter pribrejati razstave. Prva razstava v njihovih prostorih je bila razstava grafika Fransa Masereila iz Belgije.

Dorde Andrejević-Kun je izdal grafično mapo *Krvavo zlato* (1937; na temo rudarjev v Boru), kasneje še *Za slobodu / Por la libertad* (1939; 12 lesorezov) in *Crteži, skice i studije* (1940).

Božidar Jakac (1899–1989): marca 1934 je imel v Jakopičevem paviljonu v Ljubljani veliko samostojno razstavo. Del poletja je preživel v poletni kraljevi rezidenci Šuvobar na Bledu, kjer je portretiral člane kraljeve družine in nekatere minstre. S portretiranjem je nadaljeval novembra na dvoru na Dedinjah v Beogradu. Pridobil je uradno dovoljenje dvora za reproduciranje teh portretov. Po smrti kralja Aleksandra I. je tako kulturni oddelki mestne občine Ljubljana pridelali s prodajo razmnoženih portretov Nj. Vel. kralja Petra II. Del dobitka od prodaje je bil namenjen za umetniški fond – pomoč revnim umetnikom. Jakac je v Jakopičevem paviljonu redno predstavljala svoja novejša dela mdr. leta 1938 cikel iz Skandinavije. Leta 1939 je na festivalu Mariborski teden v sodelovanju z Glasbeno matico Ljubljana in Francetom Maroltom posnel barvni film o slovenskih narodnih plesih (Prekmurje, Dravsko polje, Bela krajina). Sredstva zanj je dal ameriški Slovenec, zato v unikatno kopijo leta 1940 poslali v ZDA.

France Kralj (1895–1960): ustanovitelj Kluba mladih oblikovalčev slovenskih umetnikov (1921), Slovenskega umetniškega društva (1926) te tega isto ustanovil **društvo Slovenski lik** (1934–1942). Njegovi člani so s svojim delom poskušali ustvariti avtohtonki slovenski nacionalni umetniški izraz, idejno so bili v opoziciji z Društvom likovnih umetnikov Dravske banovine in DSLU. Kot skupina Slovenski lik so leta 1935 razstavljali v Zagrebu (France Kralj, Franjo Stiplovič, Drago Vidmar in Nade Vidmar), leta 1939 v Celju (France Kralj, Franjo Golob, Adalbert Lipičnik, Lojze Šušmelj) in leta 1941 v Ljubljani (France Kralj, Lojze Perko, Milena Dolgan, Ivan Štrekelj in Vladimir Jakšić). Med razstave društva so šteli tudi samostojne predstavitev posameznih članov: France Kralj (Ljubljana, 1935, 1936 in 1939), Franjo Golob in Lojze Šušmelj (Ruše, 1939).

1935

IZ BIBLIOGRAFIJE

Josip Draganić: *Prikazi o umetnosti. Juraj Plančić, Franjo Kršinić, Kamilo Ružička, Anton Augustinčić, Omer Mujadžić, Antun Motika*, Zagreb, Grafička, 1935 (92 str.).

Fran Krašovec: *Slovenska zemlja v podobah*, Celje, Družba sv. Mohorja, 1935 (150 str.; fotomonografija).

France Stele: *Monumenta artis slovenicae. I. Srednjeveško stensko slikarstvo / La peinture murale au moyen-âge*, Ljubljana, Akademška založba, 1935 (60 str. + 104 f. pril.).

France Stele: *Umetnost zapadne Evrope. Oris njenih virov in glavnih doberij njenega razvoja*, Ljubljana, Jugoslavanska knjigarna, 1935 (436 str.).

Sreten Stojanović: *Biste*, Beograd, Državna štamparija, 1935 (22 str. + 22 str. tabel).

Beograd: decembra 1935 je začel izhajati časopis *Umetnost* pod pokroviteljstvom Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti.

II. vsedržavni kongres likovnih umetnikov (prije je bil leta 1922 v Zagrebu), na katerem so sprejeli resolucijo z zahtevami umetnikov in jo predložili kraljevi vladu v Beogradu. DSLU se je istega leta začel zavzemati za ustanovitev umetniške akademije v Ljubljani. Člani društva so v Jakopičevem paviljonu in Ljubljani privedli dve društveni razstavi (1935, 1937).

Negotin: 16. februarja 1934 je bil ustanovljen **Muzej Negotin**, današnji Muzej Krajevine Negotin.

Ljubljana: Slovensko planinsko društvo je izdalо prvi zvezek planinske fotografije *Iz naših gora*, leta 1937 in 1940 pa še druga dva. V zvezkih je bil objavljen izbor umetniških prilog (fotografi) *Planinskega vestnika* iz preteklih let. Med avtorje fotografij so bili Janko Ravnik, Fran Krašovec (1892–1969), Janko Skerlep (1894–1981), Slavko Smolej in Mirko Kajzelj. Vsi navedeni avtorji so bili v tem času med najdejavnjimi člani ljubljanskega Fotokluba.

Skopje: oktobra je začel izhajati tednik *Skopska scena. Ilustrovani umetnički list* (1935–1937).

Zagreb: izšla je zadnja številka časopisa *Fotograf* (1928–1935). Kot glasilo Saveza fotografa Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenca je izhajal od leta 1928. Uprava zvezke profesionalnih fotografov je bila v Beogradu, glavno uredništvo časopisa pa v Zagrebu. Glavni in odgovorni uredniki so bili zagrebški fotografji: Martin Gospodars (1928), Ivan Škorjanc (1929–30) in Rudolf Firšt (1930–35). Zadnja štirja leta je bil *Fotograf* uradno glasilo združenja profesionalnih fotografov Hrvaške.

IZBRANE RAZSTAVE

I. pomladanska razstava Društva likovnih umetnikov Dravske banovine / Prva kolektivna razstava Društva likovnih umetnikov Dravske banovine, Ljubljana, Jakopičev paviljon, maj–julij 1935.

I Sveslavenska izložba umetničke fotografije, Zagreb, Umjetnički paviljon, november 1935. Pridelil jo je Fotoklub Zagreb.

OSEBE, INSTITUCIJE IN UMETNOST V JAVNEM PROSTORU

I. pomladanska razstava Društva likovnih umetnikov Dravske banovine / Prva kolektivna razstava Društva likovnih umetnikov Dravske banovine, Ljubljana, Jakopičev paviljon, maj–julij 1935.

I Sveslavenska izložba umetničke fotografije, Zagreb, Umjetnički paviljon, november 1935. Pridelil jo je Fotoklub Zagreb.

IZRASLJENI

II. vsedržavni kongres za jugoslovansko slikarstvo, Ljubljana: od 28. do 30. junija 1935 je potekal II. evharistični kongres za Jugoslavijo. Vrhuncem prireditve je bil shod na novem stadiionu, ki ga je za namen načrtoval Jože Plečnik, otvorili pa so tudi razstave sodobne cerkvene umetnosti v Uršulinskem samostanu, ki jo je arhitekt Jože Plečnik, Franjo Kršinić, Kamilo Ružička, Anton Augustinčić, Omer Mujadžić, Antun Motika.

Sarajevo: ustanovljena je bila skupina **Krug** (1935–1938). Na začetku je štela štiri člane: Karlo Mijić, Đoko Mazalić, Hinko Laas (1899–1975) in Branko Šotra (1906–1960), leta 1937 se jim je pridružil Josip Monsino Levi (?). Njihov umetniški program je bil konzervativni, zaradi česar so njihove razstave sprožale polemike med meščansko in levičarsko – socialno orientiranimi skupinami. Razstavili so dvakrat v Sarajevu (1935, 1937). Po odhodu Mijića v Zagreb ter Šotra v Ohrid (pripravljali je grafično mapo *Duhan*) je skupina Krug prenehala delovati.

1936

IZ BIBLIOGRAFIJE

Josip Draganić: *Prikazi o umetnosti. Juraj Plančić, Franjo Kršinić, Kamilo Ružička, Anton Augustinčić, Omer Mujadžić, Antun Motika*, Zagreb, Grafička, 1935 (92 str.).

Split: 8. decembra 1935 je bilo svečano odkritje **Svetilnika–spomenika dinastičnim obiskom** kraljeve družine Karađorđević v mestu.

Zagreb: **Strossmayerjeva galerija** je praznovala 50 letnico ustanovitve. Ob tej priložnosti je Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti izdala obsežno publikacijo *Spomenica o pedesetoj godišnjici Strossmayerove galerije* (1935) in pripravila veliko retrospektivno razstavo hrvaške umetnosti (*Retrospektivne izložbe hrvatske umetnosti o pedesetoj godišnjici Strossmayerove galerije*), ki jo je spremljalo pet razstavnih katalogov.

Zoran Mušić (1909–2015): marca 1935 je pod vplivom svojega profesorja iz zagrebške akademije Ljube Babića odpotoval na trimesečno študijsko izpopolnjevanje v Španiji. Maj in junija 1935 je v dnevniku *Slovenec* objavljaval svoja »Pisma iz Španije«, leta 1936 je del svojega dnevnika objavil tudi v reviji *Umetnost*, kjer je naslednje leto izšel pogovor slikařem, prijateljem Mihe Maleša in Z. Mušiča (november–december 1937, št. 3–4); v tej reviji je občasno objavljaval v času njenega izhajanja. Od leta 1935 do 1939 je sodeloval in razstavljal z mariborskim klubom Brazda, od leta 1937 do 1941 pa s Klubom neodvisnih slovenskih umetnikov / Neodvisni. S študijskim kolegom slikarjem Franom Šimunovićem (1908–1995) je razstavljal v Umetničkem paviljonu Cvijeta Zuzorić v Beogradu leta 1937, 1939 in 1940; z M. Malešem in Mikulašem Galandom (1895–1938) leta 1938 v Jakopičevem paviljonu in Ljubljani in s Karlom Putrihom (1910–1959) leta 1940 v Sokolskem domu v Mariboru. Za svoje delo je prejel nagrade na vseh Umetnostnih tednih v Mariboru (1938–1940), ki jih je pripeljal Umetniški klub Maribor. Ta je v mestu združeval književnike, likovne umetnike, gledališčnike in druge kulturnike.

I razstava bolgarske grafike umetniške skupine Novi hudočnici, Sofija, Maribor, velika dvorana v Kazini, januar 1936; Ljubljana, Jakopičev paviljon, februar–marec 1936. Skupina Novi hudočnici je aprila leta 1935 gostovala v Zagrebu pri klubu Zemlja. Razstava v Mariborju in Ljubljani je bila v okviru t.i. bolgarskega tehdna in jo je posredovala Jugoslovansko-bolgarska liga v sodelovanju z Narodno galerijo Ljubljana. 17. januarja je v mariborski kazinski dvorani K. Hegedušić predaval o bolgarskem slikařstvu.

<p

Prva izložba Udrženja likovnih umetnik (Ljubljana – Zagreb – Beograd / Razstava neodvisnih),

Beograd, Inženjerski dom, maj–junij 1937. Razstava jugoslovenskih likovnih umetnikov, »ki se ne strinjajo z načinom prirejanja dosedanjih jugoslovenskih razstav doma in onstran meje«.

Članovi Grupe zagrebačkih umetnika Gecan – Junek – Šestič – Šimunović – Tartaglia, Zagreb, Umjetnički paviljon, maj 1937. Imenovani tudi **Petorica:** Vilko Gecan (1894–1973), Leo Junek (1899–1993), Ljudevit Šestič (1900–1962), Frano Šimunović (1908–1995) in Marino Tartaglia (1894–1984).

Arte moderna jugoslava. Esposizione di un gruppo di artisti jugoslavi, Rim, Galleria di Roma, junij 1937. Na razstavi niso sodelovali hrvaški likovni umetniki, »posebej še zagrebski umetniki in sicer, kakor piše Obzor z dne 17. t.m. iz idejnih razlogov«.

Exposition Internationale des Arts et des Techniques (Pariska svetovna razstava), Pariz, jugoslovenski paviljon, junij 1937. Svetovna razstava je predstavila eksponate na temo umetnost in tehnik v sodobnem življenju. Generalni komisar jugoslovenskega paviljona je bil Adolf Cuvaj, člani organizacijskega odbora so bili Milan Kašanin, Milo Milunović in črnogorski kipar Risto Stijović. Avtor jugoslovenskega paviljona je bil arh. Josip Seissel (1904–1987), ki je na pročelje vključil mozaik Mila Milunovića, paviljon pa je notranje ureidel Toma Rosandić. Izbor del je izzval ostre kritike in mobiliziral likovne kroge, podobno kot v sočasnem primeru razstave jugoslovenske umetnosti v Rimu.

Izložba »Dvanaestorice«, Beograd, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, oktober 1937. V istem razstavnišču so razstavljali še leta 1938. Po nekaterih virih so bili člani skupine **Dvanaestorica:** Ivan Tabaković, Milo Milunović, Petar Lubarda, Predrag Peda Milosavljević, Nedeljko Gvozdenović, Milan Konjović, Aleksa Čelebonović, Stojan Aralica, Ivan Radović, Zora Petrović, Borislav Bogdanović in Dimitrije Mitrinović (pisec). Skupinsko so razstavili po vrniti iz izpopolnjevanja v Parizu.

OSEBE, INSTITUCIJE IN UMETNOST V JAVNEM PROSTORU

Beograd: leta 1937 je delo Kraljevske umetničke šole (ustanovljena leta 1919 z namenom izobraževanja likovnih pedagogov) prešlo v delovanje **Akademije likovnih umetnosti.** Na šoli je bil mdr. dolga leta profesor kipar Petar Palavčini i Pallavicini (1886–1958; poučeval med letoma 1924–1937). Zaradi prostorskih in organizacijskih težav je bila Akademija formalno ustanovljena 31. marca 1939. Prvi rektor je bil Toma Rosandić, med ustanovitelji so bili še Milo Milunović (1897–1967), Petar Dobrović (1890–1942) in Sreten Stojanović (1898–1960).

Ljubljana: 15. septembra 1937 je bil odprt **Mestni muzej** v prostorih Auerspergove (Turške) palače na tedanjem Napoleonovem trgu, ki jo je ljubljanski mestni svet za namene muzeja odkupil že leta 1935. Leta 1939 je bil izdan *Vodnik po ljubljanskem Mestnem muzeju*, avtor Josip Mal (1884–1978).

Ljubljana: septembra 1937 je bila v Jakopičevem paviljonu otvoritev *Prve razstave Kluba neodvisnih slovenskih umetnikov.* Razstavili so: Zoran Didek, Zdenko Kalin, Stane Kregar, Zoran Mušič (otvoritveni govor), Nikolaj Omersa, Nikolaj Pirnat, Marij Pregelj, Karel Putrih, Maksim Sedej in gosta iz Hrvaške Slavko Šohaj in Frano Šimunović. **Klub neodvisnih slovenskih umetnikov, poimenovan tudi Klub neodvisnih / Neodvisni,** je bil formalno ustanovljen 27. avgusta 1938, po svoji drugi razstavi v Jakopičevem paviljonu, kjer so razstavili le Stane Kregar, Maksim Sedej in Frančišek Smerdu. Isteča leta so vsi člani Kluba neodvisnih razstavljali v okviru umetnostne razstave na velejemski prireditvi *Ljubljana v jeseni.* V letu 1938 so člani kluba Neodvisnih pripravljali razstavo v Pragi, ki pa je bila zaradi političnih dogodkov odložena. Leta 1939 je bila v Jakopičevem paviljonu v Ljubljani *Peta umetnostna razstava »Neodvisnih«,* na kateri so se jim pridružili Boris Kalin, France Mihelič in Evgen Sajovic. Vsi člani Neodvisnih so leta 1940 razstavili v Zagrebu (v samozaložbi so izdali obsežen katalog), razstava pod naslovom *VIII.*

razstava Kluba Neodvisnih slovenskih likovnih umetnikov je bila prenesena v Ljubljano. Decembra 1940 so trije člani Neodvisnih (N. Omersa, E. Sajovic in M. Pregelj) razstavili v novi palači Bata v Ljubljani. Februarja 1941 je bila *Razstava kluba Neodvisnih* v Celju, marca 1941 so člani Neodvisnih skupaj s Trojico priredili *Razstavo moderne slovenske oblikuječe umetnosti* na Ptuju. Na svojem prvem rednem občnem zboru v Ljubljani leta 1939 so za svojega člana zarobi zaslug na slovensko likovno umetnost izvolili Izidorja Cankarja, tedaj veleposlanika v Argentini. Neodvisni (1937/38–1943) so bili skupina slikarjev in kiparjev, katerih večina je bila formirana na akademiji v Zagrebu (profesorji mdr. Vladimir Becić, Ljubo Babić, Marino Tartaglia, Frano Kršinić in Ivan Meštović), mdr. so načrtovali postavitev lastnega razstavnega paviljona ter se priključili pobudam za ustanovitev umetnostne akademije v Ljubljani. Svoja stališča so Neodvisni spretno izražali v medijih.

Niš: 28. junija 1937 je bilo svečano odkritje monumentalnega **Spomenika oslobođiocima Niša**, delo Antuna Augustinčića.

Perast: 28. februarja 1937 je bil sprejet statur o ustanovitvi **Muzeja grada Perasta.**

1938**IZ BIBLIOGRAFIJE**

Almanah Kraljevine Jugoslavije. Naša zemlja (I Geopolitički pregled, II Demografija, III Arheologija, IV v Umjetnost) / glavni urednik Viktor Manakin, Zagreb, Glavno uredništvo Almanaha Jugoslavije, 1938 (105 str.). Pregled umetnosti Srbov, Hrvatov in Slovencev do srede 19. stoletja.

Peter Thoene [Oto Bihalji-Merin]: *Modern German art. With thirty-two plates*, Harmondsworth, Penguin Books, 1938 (108 str., predgovor Herbert Read; leta 1955 Otto Bihalji-Merin: *Savremena nemška umetnost*).

-o. [Božidar Borko]: *Slovenska kultura v Jugoslaviji, Misel in čas* 1938, št. 12 (posebna izdaja Ob dvajsetletnici Jugoslavije).

Benedetto Croce: *Eseji iz estetike*, Split, Kadmos, 1938 (62 str.).

Vojislav Dragutinović: *Problem umetničkog stvaranja*, Beograd, Biblioteka Novi horizonti, 1938 (29 str.).

Franjo Golob: *N'mau črtiez izaro*, Ljubljana, Bibliofilska založba, 1938 (grafična mapa; ponatisa 1999, 2008).

Ljubo Karaman: *Portal majstora Radovana u Trogiru*, Zagreb, Jugoslavenska akademija znanosti i umetnosti, 1938 (76 str.).

Milan Kašanin: *Muzej kneza Pavla. Moderna umetnost*, Beograd, Muzej Kneza Pavla, 1938 (XI + 11, 16 str. repr.; francoska izdaja *Musée du prince Paul. Art moderne*, 1939).

Rajko Ložar: *Kipar France Gorše*, Ljubljana, Bibliofilska založba, 1938 (65 str.).

Wojislav Molè [Vojeslav Mole]: *Dalmatiens Stellung in der Kunstgeschichte des Mittelalters und der Renaissance*, Lwów, Ossoliński'sches National-Institut, 1938 (23 str.).

Naš Jadranski prirodni lepoti i umetnost / uredili Cvito Fisković, Drago Magjer, Vjekoslav Parač, Angjelo/Andeo Uvdović, Split, Arhiv za propagandu Jadrana Izvršnog odbora Jadranske straže, 1938 (68 + 214 str. repr.; tudi izdaji v slovenščini in cirilici).

Marko Ristić, Krsto Hegedušić: *Turpituda*, Zagreb, s. n., 1938 (40 str.). Po Zakonu o državni varnosti so celotno izdajo »paranoično-didaktične raspoložitve« zaplenili še pri tiskarju in večino izvodov uničili.

Zora Simčić-Milovanović: *Slikarke v srpskoj istoriji umetnosti*, Beograd, Biblioteka Udrženja univerzitetov obrazovanih žena – sekcijsa Beograd, 1938 (46 str.).

France Stele: *Monumenta artis Slovenicae II. Slikarstvo baroka in romantične / La peinture baroque et romantique*, Ljubljana, Akademska založba, 1938 (36 str., [64] f. pril.).

France Veber: *Nacionalizem in krščanstvo. Kulturna pisma Slovencem*, Ljubljana, I. Peršuh, 1938 (239 str.).

Vojvodinski zbornik. Almanah / uredila Bogdan Čiplić in Sima Cucić, Novi Sad, Uranija, 1938 (I. del, 182 str.); 1939 (II. del, 205 str.).

Ljubljana: začela je izhajati revija za kulturo, gospodarstvo in politiko *Dejanje* (1938–1941). Za urejanje in izdajanje je odgovarjal Miro Jeršič (1902–1981), njen idejni vodja pa je bil dejanski ustanovitelj Edvard Kocbek (1904–1981). Revija je nastala kot antipod revije *Dom in svet*, kjer je leta 1937 Edvard Kocbek v članku »Premišljevanje o Španiji« (I. pol, 1937, št. 1–2) kritiziral špansko Cerkev in njihove škofe, ki so v državljanski vojni podprli Francove falangiste. Po objavi tega eseja se je odnos med krščanskimi socialisti na eni strani ter Katoliško cerkvijo in vodstvom katoliškega političnega tabora na drugi še bolj zaostril. Kocbek pa se je uveljavil kot osrednja osebnost med krščanskimi socialisti v Sloveniji.

Maribor: začela je izhajati revija za leposlovje, umetnost in publicistiko *Obzorja* (1938–1940).

Zagreb: začela je izhajati stripovska revija *Mickey strip. Teden senzacionalnih doganjajev i romanova u slikama* (1938), po združitvi s tedenom *Oko* imenovan *Mickey strip Oko* (1939–1940). Urednik prvi dveh številk tehnika je bil Andrija Maurović (1901–1981), do konca leta 1938 pa Franjo Martin Fuis (1908–1943).

IZBRANE RAZSTAVE

Razstava upodabljočih umetnic Male ženske antante / Razstava Ženske male zvezde / Exposition des femmes artistes des etats de la Petite Entente

1938. La Petite Entente des Femmes, Beograd, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, januar 1938; Zagreb, Umetnički paviljon, februar 1938; Ljubljana, Jakopičev paviljon, marec 1938. Pokroviteljice potupočne razstave so bile kraljice Marija iz Jugoslavije in Marija iz Romunije ter predsednica žene Hana Benešova z Češkoslovaške. Razstava je bila na ogled v devetih mestih Jugoslavije, Romunije (Bukarešta, Cluj, Černovice / Cernauti) in Češkoslovaške (Praga, Brno, Bratislava). Skupni razstavni katalog v francoskem jeziku so izdali v Pragi.

III grafička izložba umetnika Kraljevine Jugoslavije, Beograd, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, februar–marec 1938.

Italijanski portret kroz vekove, Beograd, Muzej kneza Pavla. Moderna umetnost, Beograd, Muzej Kneza Pavla, marec–maj 1938. Velika propagandna razstava italijanske portretne umetnosti od antike do sodobnosti imenovana tudi *Razstava italijanskega portreta, Portreti skozi stoletja*.

Mednarodna obča razstava fotografije in filma / Tretja mednarodna razstava umetniške fotografije, Ljubljana, ljubljanski velesejem – paviljon M, september 1938. Razstava v okviru velesejemskih prireditv Ljubljana v jeseni je priredil Fotoklub Ljubljana. Ob koncu razstave so sklicali še 1. kongres slovenskih fotoamatertov. Izbor fotografij iz Ljubljane so prenesli v Maribor.

Naš Jadranski prirodni lepoti i umetnost / uredili Cvito Fisković, Drago Magjer, Vjekoslav Parač, Angjelo/Andeo Uvdović, Split, Arhiv za propagandu Jadrana Izvršnog odbora Jadranske straže, 1938 (68 + 214 str. repr.; tudi izdaji v slovenščini in cirilici).

Marko Ristić, Krsto Hegedušić: *Turpituda*, Zagreb, s. n., 1938 (40 str.). Po Zakonu o državni varnosti so celotno izdajo »paranoično-didaktične raspoložitve« zaplenili še pri tiskarju in večino izvodov uničili.

Zora Simčić-Milovanović: *Slikarke v srpskoj istoriji umetnosti*, Beograd, Biblioteka Udrženja univerzitetov obrazovanih žena – sekcijsa Beograd, 1938 (46 str.).

OSEBE, INSTITUCIJE IN UMETNOST V JAVNEM PROSTORU

Benetke: aprila 1938 je bila na otoku Sant’Elena znova kompleks razstavnih paviljonov zaključena gradnja jugoslovenskega nacionalnega paviljona. Zgrajen je bil po načrtih beneškega arhitekta Brenna Del Giudice (1888–1957). Po nakupu paviljona so likovni umetniki iz Kraljevine Jugoslavije na **beneškem bienalu** sodelovali dvakrat, leta 1938 in 1940. Za komisarja obeh razstav je bil imenovan Milan Kašanin, direktor Muzeja kneza Pavla, ki je za XXI. beneški bienale leta 1938 izbral dela naslednjih umetnikov: Ljubo Babić, Vladimira Becića, Petra Dobrovića, Matja Jama, Milo Milunovića in Toma Rosandića; za naslednji, XXII. bienale leta 1940 pa so bili izbrani: Frano Kršinić, Predrag Milosavljević, Branko Popović, Maksim Sedej, Marino Tartaglia in Milivoj Uzelac. Zunaj jugoslovenske selekcije sta leta 1930 na bienalu sodelovala Tone Kralj in France Gorše ter leta 1938 Ivan Meštović in Sreten Stojanović.

Sperans [Edvard Kardelj]: *Razvoj slovenskega narodnega vprašanja*, Ljubljana, Naša založba, 1939 (255 str.).

Ljubo Karaman: *Eseji i članci*, Zagreb, Matica hrvatska, 1939 (208 str. + [16] str. s tablami).

Milan Kašanin: *L'art yougoslave dès origines à nos jours*, Beograd, Muzej kneza Pavla, 1939 (91 str. + 160 str. ilustr.).

Manfred Makale: *Šibenik i Sjeverna Dalmacija*, Šibenik, samozaložba, 1939 (196 str.). Manfred Makale je bil mdr. urednik splitskega dnevnika *Jadranska pošta* (1925–1934).

France Mesesnel: *Janez in Jurij Šubic*, Ljubljana, Ivan Grohar, 1939 (XV + 258 str.; Knjižnica Narodne galerije 3).

Spominski zbornik Slovenije. Ob dvajsetletnici Kraljevine Jugoslavije / uredniki Jože Lavrič, Josip Mal, France Stele, Ljubljana, Jubilej, 1939 (703 str.). Vsebuje tudi: France Stele: »Slovenska likovna umetnost po vojni«, str. 283–290; Franjo Baš: »Muzeji, galerije, arhivi in spomeniško varstvo v Sloveniji 1918–1938«, str. 314–319.

Borivoje Stevanović: *33 godine slikanja oko Beograda*, Beograd, Družava štamparija, 1939 (92 str. + 38 reprodukcij); predgovor Momčilo Milošević.

Hendrik Willem Van Loon: *Umjetnost človečanstva kroz vekove*, Knj. 1, Zagreb, Minerva, 1939 (317 str.; istega leta knjiga 2, 349 str.).

France Veber: *Vprašanje stvarnosti*, Ljubljana, Akademija znanosti in umetnosti, 1939 (498 str.).

Zbornik 39. Književnost. Znanost. Umetnost / urednik Tone Seliškar, Ljubljana, Beograd, Konzorcij Zbornika, 1939, letnik 1, št. 1 (izšla je samo

Za tistega, ki ima največ zaslug za realizacijo galerije, velja dr. Izidor Čankar (1886–1958). Prvi idejni osnutki za novo »razstavno stavbo in galerijo« je I. Čankar predložil na seji društva Narodna galerija 12. marca 1936, natančnejše informacije pa na seji 7. septembra istega leta. »Moderna galerija bo nudila dostopen in reprezentativni dom slovenski sodobni umetnosti in s svojim programom srečno dopolnjevala Narodno galerijo.« (*Kronika slovenskih mest* oktober 1939, I. VI, št. 3). Uradno je bila galerija ustanovljena po drugi svetovni vojni, leta 1948.

Ljubljana: 16. decembra 1939 je **Muzejsko društvo za Slovenijo** praznovalo svojo stoltnico. Ob tej priložnosti je društvo izdalo jubilejno številko *Glasnika Muzejskega društva za Slovenijo*. (I. XX, zvezek 1–4; *Zbornik ob stoltnici društva 1839–1939*).

Sarajevo: praški študentje – glasbenik Oskar Danon (1913–2009), arhitekt Jahiel Finci (1911–1977) in koreografinja Ani Spitzer / Ani Rajš / Ani Radošević (1915–2004), katerim se je pridružil slikar Vojko Dimitrijević (1910–1980) – so pod vplivom češkega avantgardnega gledališča D 34 v Pragi (ustanovitelj Emil František Burian) ustanovili novo organizacijsko formo, sintetično gledališče pod imenom **Collegium artisticum (1939–1941)**. Collegium artisticum je imel dva cilja: polno socialno angažiranost, ob najsodobnejšem umetniškem izrazu. V Sokolskem domu so realizirali tri nastope sintetičnega gledališča, zadnji je bil 12. februarja 1941, reprize ni doživel, saj je bilo zaradi očitnih političnih intencij nadaljnje delovanje Collegium artisticum prepovedano. Prideli so dve likovni razstavi, ki sta bili del celostnega programa sintetičnega gledališča. Na prvi, *Salon slike* (oktober 1939), so sodelovali Mica Todorović (1900–1981), Vojko Dimitrijević, Ismet Mujezinović in Daniel Ozmo. Na drugi, *Bosansko selo* (september–oktober 1940), ni razstavljal M. Todorović, pridružil pa se je Rizah Štević. Likovniki povezani s Collegium artisticum so razstavili še na: *Izložba likovne umetnosti i idejnih skic Domu tehničke radosti* in *Društva inženjerja* (januar–februar 1941).

Varaždin: 16. novembra 1939 je bila odprta **Moderna galerija hrvatske umetnosti**, prva likovna galerija v mestu.

Zagreb: 11. junija 1939 je bil ustanovljen **Hrvatski fotoamaterski savez**, ki je združil fotoklube iz Zagreba in drugih krajev Hrvaške (mdr. Ivanec, Sušak, Daruvar, Osijek).

Zagreb: na pokopališču Mirogoj so **Spomeniku padlim vojakom v prvi svetovni vojni** dodali figurino kiparsko kompozicijo, ki sta jo izdelala Vanja Radauš in Joza Turkalj (1890–1943).

Daniel Ozmo (1912–1942) je izdal grafično mapo pod naslovom *Iz bosanskih šuma* (1939; 20 listov), nastala je po njegovem bivanju z gozdarskimi delavci v okolici Jajca in Olove.

Alja M. Akšamija (1908–2016) je v obdobju 1938–1939 posnel cikel fotografij kasneje poimenovanih *Sarajevski cikel*.

1940 – april 1941

IZ BIBLIOGRAFIJE

Ljubo Babić: Nekoliko napomema o predavanju povijesti umjetnosti. *Uvodna riječ*, Pečat, 1940, III/13–15, str. 87–102.

France Mesesnel: *Jožef Petkovšek. Slovenski slikar*, Ljubljana, Akademška založba, 1940 (23 str., 21 ilustr.).

Siniša Paunović: Dela francuskih slikara u našim javnim i privatnim kolekcijama, *Politika* 1940, I. 37, št. 11.348. O zbirkah kralja Milana Obrenovića, Josipa Juraja Strossmayerja, kneza Pavla, Bogdana Popovića, Rastka Petrovića, Voje Veljkovića in Milovana Đ. Milanovića.

Otto Schweitzer: *Grafika na ulja Vilima Svečnjaka*. Sa 45 reprodukcija, Zagreb, Naklada Orbis, 1940 (55 str.).

France Stele: *Ljubljana*, Ljubljana, Tujško prometni svet mestne občine ljubljanske, 1940 (47 str., 64 f. pril.).

France Stele: *Ptujska gora*, Na Ptujski gori, Župni urad, 1940 (130 str.).

France Stele: *Slovenske Marije*, Celje, Družba sv. Mohorja, 1940 (37 str., 64 str. ilustr.).

France Stele: *Umetnost v Primorju*, Ljubljana, Akademška založba, 1940 (32 str., 16 str. ilustr.).

Mirko Šeper: Novije hrvatsko slikarstvo. (Iz perspektive moderne evropske umjetnosti), *Hrvatska smotra* 1940, I. 8, št. 5, 242–252. O vplivu francoskih impresionistov na novejše hrvatsko slikarstvo.

Antun Zuppa: *Tamne variacije*, samozaložba, 1939 (grafična mapa; predgovor Grgo Gamulin).

G. Trinko [Ivan Trinko]: *Storia politica, letteraria ed artistica della Jugoslavia*, Udine, Istituto delle edizioni accademiche, 1940 (156 str.).

Beograd: aprila 1941 je prenehala izhajati časopis *Pravda* (1904–1941). Med sodelavci za likovno umetnost so bili mdr. Desimir Blagojević (1905–1983), Đorđe Popović (1909–1962), Nikola Škrجي (1908–1987).

Beograd: aprila 1941 je prenehala izhajati revija *Srpski književni glasnik* (1901–1941). Med sodelavci za likovno umetnost so bili Milan Kašanin (1895–1981), Todor Manojlović (1883–1968), Branko Popović (1882–1944).

Ljubljana: aprila 1941 je prenehala izhajati mesečnik *Mladika* (1920–1941). V reviji je o likovni umetnosti mdr. redno objavljaj članke Karel Dobida (1896–1964) in fotografije med letoma 1927–1941 Fran Krašovec.

Sarajevo: marca 1941 je izšla zadnja številka mesečnika *Snaga. Ilustrovani radički list za kulturo i sport* (1928–1941).

Split: aprila 1941 je prenehala izhajati časopis *Novo doba* (1918–1941). Med letoma 1928 in 1941 je bil njegov urednik Čiro Ćišin-Sain (1890–1960), tudi avtor likovnih kritik in potopisov po Dalmaciji. V časopisu je mdr. objavljaval umetnosti zgodovinar Ivo Delalle (1892–1962).

Zagreb: leta 1940 je prenehala izhajati časopis *Grafička revija* (1923–1940), ki ga je vzpostavil Vladimir Kirin (1894–1963) in je neprekinjeno izhajal v Zagrebu, Ljubljani in Sarajevu. V. Kirin je bil leta 1928 imenovan za likovnega urednika dveh revij Matrice Hrvatske, *Hrvatska revija* (1928–1945) in *Hrvatsko kolo. Naučno-knjževni zbornik*. Za navedeni reviji je mdr. o likovni umetnosti občasno pisal Slavko Batušić (1902–1979).

Zagreb: februarja 1941 je izšel prvi zvezek *Hrvatska enciklopedija*, od načrtovanih dvanajstih. Glavni urednik je bil Mate Ujević (1901–1967), v umetniški redakciji so bili I. Meštrović, J. Kljaković in Ivan Bach (1910–1983).

IZBRANE RAZSTAVE

Danica Antić, Dušan Vlajić, Nikola Graovac, Borivoj Gruić, Miliivoj Nikolićević, Jurica Ribar, Ljubica Sokić, Stojan Trumić, Aleksa Čelebonović, Bogdan Šutup, Beograd, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, februar 1940. Istega leta so razstavili v Zagrebu (Dom likovnih umetnosti, september–oktober) kot skupina **Desetorica**. Skupina mladih, katerih del je prišel iz privatne šole Jovana Bijelića (1884–1964), del pa iz kroga Ljubice Sokić (1914–2009), ki se je vrnila z izpopolnjevanjem v Parizu, je menila, da se slikarstvo neke države laže predstavi z malimi skupinami sorodnih umetnikov kot na velikih množičnih razstavah. V Zagrebu je bila otvoritev skupina z razstavo Neodvisnih (Izložba savremene slovenske likovne umetnosti) iz Slovenije.

Jubilejna umetnostna razstava ob priliki štiri desetletnice prve slovenske umetnostne razstave 1900 v Mestnem domu v Ljubljani, Ljubljana, Jakopičev paviljon, marec–aprīl 1940. Prireditelj Društvo slovensko likovnih umetnikov.

Izložba suvremene francuske grafike i tapiserije, Zagreb, Dom likovnih umetnosti, april 1940.

Izložba modernih mađarskih slikara, Beograd, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, april 1940; Zagreb, Umjetnički paviljon, junij 1940.

Igodišnja izložba hrvatskih umetnika, Zagreb, Dom likovnih umetnosti, maj–junij 1940. Združeno je razstavilo 91 hrvaških umetnikov, razstavo je priredilo

Rizah Štević (1908–1974): leta 1940 je iz zgodnejših in novih grafik formiral ter izdal edino grafično mapo z naslovom *Bosna* (17 listov).

Francuska umetnost iz kolekcije Eriha Šlomovića, Zagreb, Dom likovnih umetnosti, november 1940. Erih Šlomović / Erich Chlomovitch (1915–1942) je bil asistent in dedič trgovca z umetnimi Ambroisa Vollarda (1866–1933) v Parizu. Del njegove zbirke je bil kasneje doniran Narodnemu muzeju v Beogradu.

Razstava moderne slovenske oblikujeće umetnosti v Ptuju, Ptuj, marec 1941. Razstavljalji so člani skupin Neodvisni, Trojice (Kos – Maleš – Gorše) in gosta Karel Jirák in Karel Jakob.

OSEBE, INSTITUCIJE IN UMETNOST V JAVNEM PROSTORU

Beograd: s svojim delovanjem je prenehalo **Društvo umetnika Zografa** (1927–1941). Med podpisniki pravil društva, sprejetih 27. oktobra 1927, so bili: Živorad Nastasjević, Vasa Pomorčić, Ilijia Kolarović, Josip Car. Kasneje so mdr. pristopili: Zdravko Sekulić, Svetolik Lukić, Bogdan Nestorović (arhitekt), Jaroslav Kratin, Staša Beložanski, Radmila Milojković. Umetniki iz kroga Zografov so iskali avtentični, nacionalni stil, ki bi ob rearfiraciji srbske (srednjeveške, pravoslavne) umetniške tradicije, s pomočjo modernih likovnih sredstev in ob uporabi zgodovinske in nacionalne tematike spregovoril v sodobnem jeziku. Kot skupina oziora Društvo umetnika Zografa so razstavljali leta 1931 v Novem Sadu in Osječu, leta 1933 v Beogradu (skupaj z gosti) in v Valjevu.

Cetinje: 6. junija 1940 so svečano odkrili spomenik *Lovćenska vila*, delo Rista Stijovića (1894–1974).

Spomenik je posvečen črnogorskim prostovoljcem, katerih ladja je leta 1916 na poti iz ZDA pred albansko obalo nesrečno potonila.

Split: aprila 1941 je prenehala izhajati časopis *Novo doba* (1918–1941). Med letoma 1928 in 1941 je bil njegov urednik Čiro Ćišin-Sain (1890–1960), tudi avtor likovnih kritik in potopisov po Dalmaciji. V časopisu je mdr. objavljaval umetnosti zgodovinar Ivo Delalle (1892–1962).

Zagreb: leta 1940 je prenehala izhajati časopis *Grafička revija* (1923–1940), ki ga je vzpostavil Vladimir Kirin (1894–1963) in je neprekinjeno izhajal v Zagrebu, Ljubljani in Sarajevu. V. Kirin je bil leta 1928 imenovan za likovnega urednika dveh revij Matrice Hrvatske, *Hrvatska revija* (1928–1945) in *Hrvatsko kolo. Naučno-knjževni zbornik*. Za navedeni reviji je mdr. o likovni umetnosti občasno pisal Slavko Batušić (1902–1979).

Zagreb: februarja 1941 je izšel prvi zvezek *Hrvatska enciklopedija*, od načrtovanih dvanajstih. Glavni urednik je bil Mate Ujević (1901–1967), v umetniški redakciji so bili I. Meštrović, J. Kljaković in Ivan Bach (1910–1983).

IZBRANE RAZSTAVE

Danica Antić, Dušan Vlajić, Nikola Graovac, Borivoj Gruić, Miliivoj Nikolićević, Jurica Ribar, Ljubica Sokić, Stojan Trumić, Aleksa Čelebonović, Bogdan Šutup, Beograd, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić, februar 1940. Istega leta so razstavili v Zagrebu (Dom likovnih umetnosti, september–oktober) kot skupina **Desetorica**. Skupina mladih, katerih del je prišel iz privatne šole Jovana Bijelića (1884–1964), del pa iz kroga Ljubice Sokić (1914–2009), ki se je vrnila z izpopolnjevanjem v Parizu, je menila, da se slikarstvo neke države laže predstavi z malimi skupinami sorodnih umetnikov kot na velikih množičnih razstavah. V Zagrebu je bila otvoritev skupina z razstavo Neodvisnih (Izložba savremene slovenske likovne umetnosti) iz Slovenije.

Po nekaterih virih je bilo v obdobju 1923–1940 na območju Kraljevine Jugoslavije realiziranih okoli 215 spomenikov in obeležij kraljema iz rodbine Karađorđević. Poleg zgoraj navedenih so bili avtorji največjih memorialnih skulptur **kralja Aleksandra I. Zedinitelja** v tridesetih letih: Antun Augustinčić (Varaždin, 1935; Sušak, 1935, soavtor Franjo Kršinić; Skopje, 1937, figuri obeh kraljev na mostu cara Dušana; Sombor, 1940), Šreten Stojanović (Tuzla, 1935; Ohrid, 1937; Udbina, 1938), Dragomir Arambašić (Kragujevac, 1936), Radeta Stanković (Novi Sad, 1936, relief v avli novega Sokolskega doma; Niš, 1939/rekonstrukcija 2004), Ivan Meštrović (Cetinje, 1940). Kot nadaljevanje čaščenja spominu na **kralja Petra I. Osvoboditelja** so v tridesetih letih nastali še nekateri večji spomeniki v mestih: Ljubljana (Lože Dolinar, 1931), Pančeva (Petar Palavićini / Pallavicini, 1932), Bijeljina (Rudolf Valdec, 1937) in Sarajevo (Franjo Kršinić, 1938, spomenik odlit, a nikoli postavljen). Večina spomenikov je bila ob začetku druge svetovne vojne uničena.

Zagreb: v letu 1940 so obeležili šestdesetletnico **Hrvatskog narodnog muzeja za umetnost i obrt**.

Robert Frangeš–Mihanović (1872–1940): umrl je avtor *Spomenika Kralja Tomislava* (odlit v bron v 30-ih letih; postavljen leta 1947) v Zagrebu.

Slavko Pengov (1908–1966): leta 1940 je zaključil poslikavo župnijske cerkve sv. Martina na Bledu, ki jo je začel leta 1932.

Rizah Štević (1908–1974): leta 1940 je iz zgodnejših in novih grafik formiral ter izdal edino grafično mapo z naslovom *Bosna* (17 listov).

Lojze Šušmelj (1913–1942): leta 1940 je izdal grafično mapo *Kobanski motivi*. Bil je eden slovenskih študentov pri Krstu Hegedušiću na zagrebški akademiji, ki so pred začetkom vojne snovali skupino **Gruda**, ki naj bi delovala po vzorih skupine Zemlja. Vodja je bil Stanee Kumar (1910–1997), med člani še Franjo Golob (1913–1941), Vladimir Lamut (1915–1962), Vladimir Laković (1921–1997), Ljubo Ravnikar (1905–1973), Gabrijela Spanring (1912–2016, kasneje Žugel) in drugi.

Miodrag B. Protić, Božidar Gagro, Špelca Čopić, Marija Pušić [et al.]: *Jugoslovenska skulptura 1870–1950*, Beograd, Muzej savremene umetnosti, 1975.